

پودمان اول

تهیه محلول‌های استاندارد

جداسازی، شناسایی و تعیین مقدار مواد شیمیایی در صنایع، از وظایف مهم شیمیدانان است. محلول‌های استاندارد، یکی از ابزارهایی است که متخصصان شیمی می‌توانند به‌طور خاص و دقیق برای تشخیص یا تعیین غلظت مواد ناشناخته، استفاده کنند.

واحد یادگیری ۱

تهیه محلول‌های استاندارد

اصلولاً شیمیدان‌ها در آزمایشگاه با محلول‌های مختلف آبی سروکار دارند. برای تهیه محلول آبی با غلظت مشخص از یک گونه، به آشنایی با تعریف‌های مختلف غلظت نیاز است و محلول‌های استاندارد را بر اساس غلظت بیان می‌کنند. در این پودمان سعی شده است تعریف‌های مختلف غلظت گونه در محلول بیان شود. علاوه بر آن با کمک روابط مختلف غلظت به روش ساده، چگونگی تهیه محلول‌های مختلف شرح داده می‌شود. بسیاری از واکنش‌ها در حالت محلول انجام می‌شوند و محاسبه کمی برای این گونه واکنش‌ها بر مبنای غلظت آنها انجام می‌شود. هنرجویان با مطالعه این پودمان با روش‌های حجمی و وزنی تهیه محلول‌های آبی آشنایی بیشتری پیدا می‌کنند و در محاسبات کمی از آنها استفاده می‌کنند.

استاندارد عملکرد

تهیه محلول‌های نرمال، سنجش‌های حجمی «اسید و باز» و «اکسایش و کاهش» را طبق دستور کار انجام دهد.

شاپرکی‌های غیرفنی مورد انتظار این پودمان عبارت اند از:

- ۱ اخلاق حرفه‌ای: حضور منظم و وقت‌شناختی، انجام وظایف و کارهای سپرده شده - پیروی از قوانین
- ۲ مدیریت منابع: شروع به کار به موقع، مدیریت مؤثر زمان، استفاده صحیح از مواد و تجهیزات
- ۳ کار گروهی: حضور فعال در فعالیت‌های گروهی، انجام کارها و وظایف سپرده شده
- ۴ مستندسازی: گزارش نویسی فعالیت‌های کارعملی
- ۵ محاسبه و کاربست ریاضی

شاپرکی‌های فنی مورد انتظار این پودمان عبارت اند از:

- ۱ محلول نرمال تهیه کنند.
- ۲ سنجش‌های حجمی اسید و باز را انجام دهند.
- ۳ سنجش‌های حجمی اکسایش - کاهش را انجام دهند.

غلظت

بحث‌گروهی
۱

پیامدهای ناشی از تغییر ناگهانی ارتفاع برای کوهنوردان که در ارتفاعات بالا دچار خطرات تنفسی می‌شوند، این واقعیت را به خوبی نشان می‌دهد که صعود به ارتفاعات می‌تواند موجب ناراحتی‌هایی همچون سردرد، حالت تمیّع و خستگی شود. این علامت‌ها ناشی از هیپوکسیا است که بر اثر کمبود مقدار اکسیژن موجود در بافت‌های بدن بروز می‌کند. آیا علت آن را می‌دانید؟

با افزایش ارتفاع، فشار هوا و تعداد مولکول‌های هوا کاهش می‌یابد در نتیجه هوا رقیق می‌شود

غلظت^۱ یک نمونه، مقدار حل شونده^۲ موجود در یک مقدار مشخص از محلول^۳ یا حلال^۴ را نشان می‌دهد (معادله ۱):

$$\frac{\text{مقدار گونه یا حل شونده}}{\text{مقدار محلول (حلال)}} = \text{غلظت} \quad \text{معادله ۱}$$

۱- Concentration

۲- Solute

۳- Solution

۴- Solvent

اگرچه اصطلاح حل شونده و محلول اغلب برای نمونه‌های مایع به کار می‌رond، اما آنها را می‌توان به نمونه‌های فاز گاز و جامد نیز تعمیم داد. جدول ۱ متداول‌ترین واحدهای مورد استفاده برای بیان غلظت محلول را نشان می‌دهد.

جدول ۱- واحدهای و معادلات مختلف غلظت

نماد	معادله	واحد
%m/m	$\frac{\text{گرم حل شونده}}{\text{درصد جرمی}} \times 100$ گرم محلول	درصد جرمی
%v/v	$\frac{\text{میلی لیتر حل شونده}}{\text{درصد حجمی}} \times 100$ میلی لیتر محلول	درصد حجمی
%m/v	$\frac{\text{گرم حل شونده}}{\text{درصد جرمی حجمی}} \times 100$ میلی لیتر محلول	درصد جرمی حجمی
M	$\frac{\text{مول حل شونده}}{\text{مولاریته}} = \frac{\text{مول حل شونده}}{\text{لیتر محلول}}$	مولاریته
N	$\frac{\text{هم ارز گرم های حل شونده}}{\text{نرمالیته}} = \frac{\text{هم ارز گرم های حل شونده}}{\text{لیتر محلول}}$	نرمالیته*
m	$\frac{\text{مول حل شونده}}{\text{مولالیته}} = \frac{\text{مول حل شونده}}{\text{کیلو گرم حلال}}$	مولالیته**
* و **: در ادامه درس، توضیح مناسب آورده شده است.		

پودمان اول: تهییه محلول‌های استاندارد

در سال‌های گذشته با غلظت‌های جرمی (وزنی)، حجمی و مولاریته آشنا شده‌اید. در این پودمان غلظت‌های نرمال و مولال ارائه می‌شود.

پرسش ۱

مراحل ساخت یک محلول با غلظت مشخص، از نمونه جامد را با توجه به شکل زیر توضیح دهید.

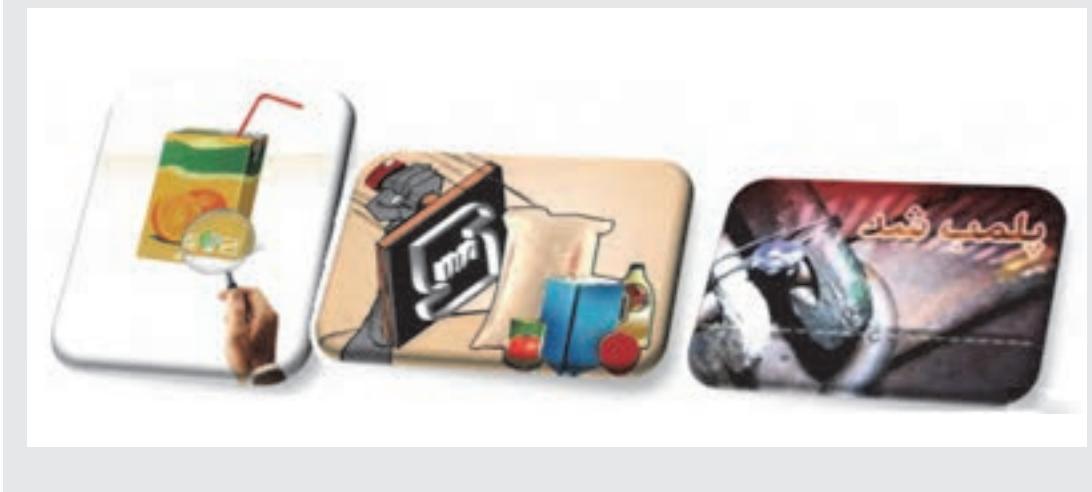

مراحل ساخت یک محلول با غلظت مشخص، از نمونه جامد

بحث‌گروهی ۲

غلب در زندگی روزمره به کلمه «استاندارد» برخورد کرده‌اید. آیا می‌دانید چرا در بیشتر حوزه‌های زندگی از این واژه استفاده می‌شود؟

تعريف استاندارد

استاندارد و استاندارد کردن از پایه‌های علم و فناوری است که در پیشرفت صنعت و اقتصاد نقشی بهسزا دارد. استاندارد عبارت است از «نظمی مبتنی بر نتایج ثابت علوم، فنون و تجربه‌های بشری که بهصورت قواعد و مقررات» به کار می‌رود.

در شیمی و زیست‌شیمی مواد استاندارد به معنی استفاده از مواد مرجع است که حاوی مواد مورد بررسی با غلظت شناخته شده است و با استفاده از مواد استاندارد می‌توان غلظت ماده مجهول را در یک نمونه مشخص کرد. برخی کاربردهای محلول‌های استاندارد در آزمایشگاه‌های شیمی عبارت‌اند از:

✓ ارائه یک مرجع

✓ استانداردسازی محلول‌های سنجش حجمی^۱

✓ تهیه محلول استاندارد ثانویه^۲

✓ تنظیم کردن^۳ تجهیزات

محلول‌های استاندارد به دو دسته تقسیم می‌شوند:

۱ استاندارد اولیه

۲ استاندارد ثانویه^۴

● محلول استاندارد اولیه^۵

برای یافتن غلظت دقیق محلول‌های تهیه شده در آزمایشگاه، از محلول استاندارد اولیه استفاده می‌شود. خصوصیات استاندارد اولیه به شرح زیر است:

۱ دارای ترکیب نسبی مشخص و درجهٔ خلوص بالایی باشد. درجهٔ خلوص آن بهتر است ۱۰۰٪ باشد (اگر درجهٔ خلوص کمی پایین تر از ۱۰۰٪ باشد، به شرط مشخص بودن مقدار ناخالصی‌ها، قابل قبول است).
۲ در دمای آزمایشگاه پایدار باشد (رطوبت و کربن‌دیوکسید را جذب نکند) و ضمن خشک کردن در آون بدون تغییر باقی بماند.

۳ برای جلوگیری از ایجاد مزاحمت با شناساگر، پیش و پس از سنجش حجمی بی‌رنگ باشد.

۴ در دسترس و ارزان باشد.

۵ سمی نباشد.

از موادی که به عنوان استاندارد اولیه به کار می‌روند، سدیم‌کربنات برای اسیدها و پتانسیم‌اگزالات برای پتانسیم‌پرمنگنات را می‌توان نام برد.

● محلول استاندارد ثانویه^۶

مطابق ویژگی‌های محلول استاندارد اولیه، بسیاری از مواد مانند سدیم‌هیدروکسید (سود) که جذب‌کننده رطوبت است، نمی‌توانند به عنوان محلول استاندارد اولیه استفاده شوند، زیرا خلوص آنها به مرور دچار تغییر

۱_Titration

۲_Calibration

۳_Secondary Standard Solution

۴_Primary Standard Solution

می‌شود. لذا برای استاندارد کردن محلول و تعیین غلظت دقیق آنها، از یک محلول استاندارد اوّلیه استفاده می‌شود. برای مثال وقتی به محلول هیدروکلریک اسید $1/5$ مولار نیاز باشد، محلول با غلظت $1/10$ مولار از آن تهیّه می‌شود، سپس توسط سنجش حجمی با محلول استاندارد اوّلیه سدیم‌کربنات، غلظت دقیق محلول هیدروکلریک اسید تعیین می‌شود. محلول هیدروکلریک اسید که غلظت دقیق آن توسط استاندارد است، محلول استاندارد ثانویه نامیده می‌شود.

استاندارد ثانویه، محلول با غلظت مشخص از یک مادّه شیمیایی یا یک واکنشگر است که غلظت دقیق آن توسط استاندارد اوّلیه تعیین شده است و جسم حل شده در آن نسبت به استاندارد اوّلیه دارای تفاوت‌های زیر است:

۱ خلوص کمتری نسبت به استاندارد اوّلیه دارد.

۲ پایداری کمتر و واکنش‌پذیری بیشتری نسبت به استاندارد اوّلیه دارد.

۳ محلول آن برای مدت طولانی قابل نگهداری نیست.

بهترین نمونه برای استاندارد ثانویه مادّه سدیم‌هیدروکسید (NaOH) است که شدیداً جاذب آب است. به محض بازشدن ظرف حاوی سدیم‌هیدروکسید، جذب رطوبت هوا آغاز می‌شود.

نکته

آماده‌سازی محلول‌های استاندارد اوّلیه و ثانویه باید با حلال‌های خالص صورت گیرد.

فعالیت عملی ۱

نایابی‌اری سدیم‌هیدروکسید (NaOH) در هوای مرطوب

مواد و وسایل لازم:

سدیم‌هیدروکسید خشک و بدون آب

ترازوی آزمایشگاهی با دقّت 1 ± 0.5 گرم

شیشهٔ ساعت

نکته

سدیم‌هیدروکسید بسیار خورنده است و در صورت تماس پوستی می‌تواند سبب تخرب لایه‌های عمیق پوست شود.

در صورت تماس چشم با سدیم‌هیدروکسید، می‌تواند موجب عوارضی مانند آب‌مروارید^۱، آب‌سیاه^۲ و کوری دائمی شود.

قرار گرفتن در معرض مستقیم سدیم‌هیدروکسید، حتّی مقدار کم آن، می‌تواند سبب مشکلات حاد تنفسی شود.

سدیم‌هیدروکسید می‌تواند با فلزات واکنش دهد و هیدروژن تولید کند که در حضور اکسیژن منجر به آتش‌سوزی می‌شود.

سدیم‌هیدروکسید سبب ایجاد خوردگی کف‌پوش‌های چوبی و سطوح رنگ شده می‌شود.

روش کار:

- ۱ شیشه ساعت را روی ترازو قرار دهید و جرم آن را صفر کنید.
- ۲ در ظرف سدیم‌هیدروکسید را باز کنید و با کمک قاشقک کمی بلور NaOH را روی شیشه ساعت بریزید و به سرعت جرم آن را یادداشت کنید.
- ۳ پنجره‌های شیشه‌ای ترازو را برای چند دقیقه باز نگه‌دارید و افزایش تدریجی جرم سدیم‌هیدروکسید را در واحد میلی‌گرم مشاهده کنید. این امر به دلیل جذب مولکول‌های آب و کربن‌دیوکسید از هوا، توسط بلورهای سدیم‌هیدروکسید است.

نکته

- در ظرف حاوی سدیم‌هیدروکسید را سریع ببنديد.
- از یک ظرف شیشه‌ای مانند شیشه ساعت برای اندازه‌گیری جرم استفاده کنید، زیرا سدیم هیدروکسید با ظرف‌های فلزی واکنش می‌دهد.
- محلول‌های استاندارد (اولیه یا ثانویه) در محیط‌های آزمایشگاهی، دارای پایداری محدود هستند. محلول استاندارد سدیم‌هیدروکسید، با جذب کربن‌دیوکسید، دچار تغییر غلظت و pH می‌شود.

مثال ۱:

مادهٔ پتابسیم پرمنگنات (KMnO_4) یک ترکیب اکسیدکننده^۱ است و به عبارت دیگر، واکنش‌پذیری زیاد و پایداری کمی دارد. اغلب به دلیل واکنش‌پذیری بالا، محصول اکسید شده آن، منگنز (IV) اکسید (MnO_2 ، باعث آلوده شدن محتويات ظرف می‌شود. به همین دلیل به عنوان استاندارد اولیه مناسب نیست، اما می‌توان آن را به عنوان یک استاندارد ثانویه استفاده کرد.

پرسش ۲

- الف) با توجه به اینکه موادی که به عنوان استاندارد ثانویه استفاده می‌شوند ترکیبات پایداری نیستند، چرا محلول استاندارد ثانویه، به عنوان محلول استاندارد استفاده می‌شود؟
- ب) برای تعیین حجم نهایی، فقط حجم حلال در نظر گرفته نمی‌شود، بلکه حجم محلول باید در محاسبات و محلول‌سازی استفاده شود، علت را توضیح دهید.

مثال ۲ (یادآوری):

محلول هیدروکلریک اسید آزمایشگاهی $11/9$ مولار است. چند مول HCl در ۳۰۰ mL میلی‌لیتر این محلول وجود دارد؟

پاسخ:

$$\text{mol HCl} = ۳۰۰ \text{ mL} \times \frac{۱ \text{ L}}{۱۰۰۰ \text{ mL}} \times \frac{۱۱/۹ \text{ mol HCl}}{۱ \text{ L}} = ۰/۳ \times ۱۱/۹ = ۳/۵۷ \text{ mol HCl}$$

بنابراین $۳/۵۷$ مول هیدروکلریک اسید در ۳۰۰ mL میلی‌لیتر محلول $11/9$ مولار تجاری آن وجود دارد.

۱- در مورد ترکیبات اکسیدکننده، در بخش‌های دیگر این پومنان توضیحات لازم خواهد آمد.

فعالیت عملی ۲

تهییه محلول استاندارد اولیه سدیم کربنات

مواد لازم: سدیم کربنات بدون آب Na_2CO_3 (جرم مولی = $106/0$ گرم بر مول)، آب مقطر وسایل لازم: ترازوی آزمایشگاهی با دقّت $1/0$ ± گرم، آون، خشکانه^۱، بشر 250 میلی‌لیتری، بالن حجم‌سنجد 250 میلی‌لیتری، همزن شیشه‌ای، شیشه‌ ساعت، چراغ گاز، توری و سه پایه، بوته چینی

نکات ایمنی

- استفاده از عینک در هنگام آزمایش توصیه می‌شود.
- بعد از هرگونه تماس و پاشیدگی مواد شیمیایی به پوست بلا فاصله محل را با آب فراوان شست و شو دهید.
- استنشاق و تماس چشمی با پودر سدیم کربنات خطرناک است.

روش کار:

۱ 10 گرم سدیم کربنات خالص را در بوته چینی خشک و تمیز بریزید و به مدت یک ساعت در آون که دمای آن در گستره دمایی 105°C تنظیم شده است، قرار دهید.

نکته

گرما دادن سدیم کربنات در دمای 260°C باعث می‌شود سدیم کربنات آب و گازهای دیگر محبوس در خود را از دست بدهد و به سدیم کربنات خالص تبدیل شود. اگر دما از 300°C بالاتر رود، سدیم کربنات تجزیه می‌شود.

۲ سپس بوته چینی را از آون خارج کنید و دهانه آن را با یک شیشه ساعت تمیز یا توسط درپوش خود بوته بپوشانید و آن را در خشکانه قرار دهید تا خنک شود.

نکته

سدیم کربنات قدرت جذب آب از هوای اطراف خود را دارد؛ بنابراین پس از آنکه ظرف محتوای آن کمی در خشکانه خنک شد، آن را به یک شیشه تمیز با درپوش کامل‌بسته منتقل کنید و در تمام مدت در خشکانه نگهداری کنید.

۳ شیشه ساعت را روی کفه ترازو قرار دهید و جرم آن را یادداشت کنید. ترازو را صفر کرده و مقدار $2/65$ گرم سدیم کربنات خشک شده بدون آب را به دقّت اندازه‌گیری کنید.

۴ سدیم کربنات را به بشر حاوی 50 میلی‌لیتر آب مقطر انتقال دهید و دوباره شیشه ساعت را برای اطمینان از انتقال تمامی سدیم کربنات به بشر، وزن کنید.

۵ مخلوط را هم بزنید تا سدیم کربنات به طور کامل در آب حل شود و سپس با استفاده از قیف آن را به بالن حجم‌سنجد انتقال دهید. بشر را چند بار با آب مقطر بشویید و در بالن بریزید تا از انتقال کامل سدیم کربنات به بالن حجم‌سنجد اطمینان حاصل کنید.

۶ آب مقطر به بالن حجم‌سنجد اضافه کنید تا حجم محلول به خط نشانه بالن برسد.

۷ در بالن را ببندید و چندین بار بالن را سروته کنید تا مطمئن شوید محتویات آن یکنواخت شده است.

۸ با توجه به مقدار سدیم کربنات اضافه شده در مرحله ۳ غلظت آن را محاسبه کنید.

تمرین ۱

با محاسبات نشان دهید برای تهیه 250 میلی لیتر محلول سدیم کربنات 1 مولار ، از 265 گرم سدیم کربنات بدون آب استفاده می شود (جرم مولی سدیم کربنات بدون آب، $\text{Na}_2\text{CO}_3 = 106\text{ گرم بر مول}$).

تحقیق کنید
۱

فعالیت عملی ۳

تهیه محلول استاندارد اولیه اگزالیک اسید

مواد لازم: اگزالیک اسید $\text{H}_2\text{C}_2\text{O}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ (جرم مولی = $126/1$ گرم بر مول)، آب مقطر وسایل لازم: ترازوی آزمایشگاهی با دقّت $10\text{ میلی لیتری} \pm 0.1$ گرم، بشر 250 میلی لیتری ، بالن حجم‌سنجی 250 میلی لیتری ، همزن شیشه‌ای، شیشهٔ ساعت، قیف

نکات ایمنی

■ اگزالیک اسید 1 مولار ممکن است باعث بروز علائم حساسیت در چشم و پوست شود. در هنگام کار از عینک ایمنی و دستکش استفاده شود.

■ در صورت تماس و پاشیدگی مواد شیمیایی به پوست، بلا فاصله محل را با آب فراوان شست و شو دهید.

روش کار:

۱ جرم شیشهٔ ساعت را با ترازوی دقیق اندازه‌گیری و یادداشت کنید. سپس ترازو را صفر کنید و $3/20$ گرم اگزالیک اسید را با دقّت اندازه‌گیری کنید.

۲ اگزالیک اسید را به بشر حاوی 50 میلی لیتر آب مقطر انتقال دهید و برای اطمینان از انتقال تمامی مواد به بشر، دوباره جرم شیشهٔ ساعت را اندازه‌گیری کنید.

۳ مخلوط را هم بزنید تا اگزالیک اسید در آب حل شود و سپس با استفاده از قیف آن را به بالن حجم‌سنجی انتقال دهید.

۴ در چندین مرحله، آب مقطر به بالن حجم‌سنجی اضافه کنید تا حجم محلول به خط نشانه بالن برسد.

۵ چندین بار بالن را سروته کنید، تا مطمئن شوید مواد به طور کامل یکنواخت شده است.

۶ با توجه به مقدار اگزالیک اسید اضافه شده در مرحله ۱، غلظت آن را محاسبه کنید.

غلظت نرمال (نرمالیته)

برای آشنایی با غلظت نرمال (نرمالیته)، نخست باید مفهوم همارزگرم^۱ (اکیوالان گرم) را شناخت.

تعیین همارزگرم

توجه داشته باشید که تعریف و محاسبه یک همارزگرم و نرمالیته، تابعی از واکنش شیمیایی است. همارز گرم هر ماده را می‌توان با کمک معادله (۲) محاسبه کرد که در آن E_w همارزگرم، M_w جرم مولی و n ظرفیت مؤثر ماده است:

$$E_w = \frac{\text{جرم مولی}}{\text{ظرفیت مؤثر}} \rightarrow E_w = \frac{M_w}{n} \quad \text{معادله ۲}$$

تعیین ظرفیت مؤثر

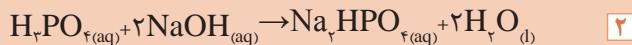
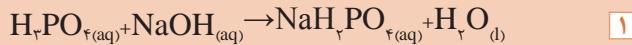
(الف) در واکنش‌هایی که بین یک اسید و یک باز انجام می‌شود، یک همارزگرم، مقدار گرم‌های جسمی است که یک مول یون هیدرونیوم^۲ تولید یا مصرف می‌کند در این حالت ظرفیت مؤثر (n) برابر تعداد مول هیدرونیوم تولیدشده یا مصرفشده در واکنش است. برای مثال اگر H_2SO_4 در واکنش شیمیایی دو مول یون هیدروژن از دست دهد، ظرفیت مؤثر آن برابر ۲، و همارزگرم آن معادل $\frac{1}{2}$ مول از H_2SO_4 یعنی ۴۹ گرم خواهد بود. در واکنش (۱) ظرفیت مؤثر سولفوریک اسید برابر یک، اما در واکنش (۲) ظرفیت مؤثر برابر ۲ است.

پرسش ۳

ظرفیت مؤثر فسفریک اسید در هر یک از واکنش‌های (۱) و (۲) چند است؟

(ب) در مورد بازها، یک یون OH^- معادل یک یون گرم هیدروژن اسیدی است. برای مثال، ۴۰ گرم سود معادل یک همارزگرم است، زیرا جرم مولی سود $1\text{ mol}^{-1} = 40\text{ g}$ است.

مثال ۳:

در واکنش زیر ظرفیت مؤثر و همارز گرم کلسیم هیدروکسید را به دست آورید.

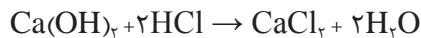
۱- Equivalent weight

۲- هیدرونیوم (Hydronium) نام کاتیون آبی H_3O^+ است.

حل:

(جرم اتمی کلسیم برابر 40 ، اکسیژن 16 و هیدروژن برابر 1 g mol $^{-1}$ است).

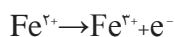
$$M_w = Ca(OH)_2 = 74 \text{ g mol}^{-1}$$

با توجه به واکنش انجام شده، ظرفیت مؤثر کلسیم‌هیدروکسید برابر 2 است؛ بنابراین همارزگرم چنین محاسبه می‌شود:

$$E_w = \frac{M_w}{n} = \frac{74}{2} = 37 \text{ g}$$

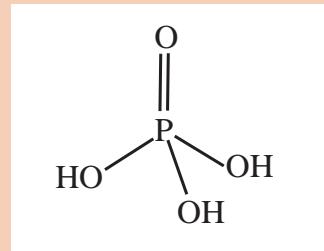
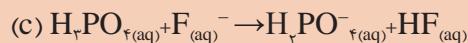
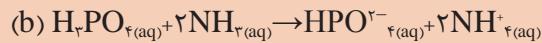
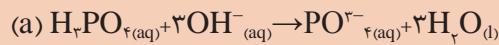
ج) در واکنش‌های اکسایش - کاهش^۱، یک همارزگرم، مقدار گرم‌های جسمی است که یک مول الکترون تولید یا مصرف می‌کند. برای مثال در واکنش زیر یک همارزگرم از Fe^{2+} یک الکترون تولید می‌کند، که معادل جرم اتمی عنصر آهن یعنی 56 گرم است.

تمرین ۲

همارزگرم فسفریک‌اسید در واکنش‌های زیر را محاسبه کنید.

تعریف نرمالیته

محلولی که در یک لیتر آن، یک همارزگرم از جسم حل شده وجود داشته باشد محلول نرمال، و به تعداد همارز گرم‌های جسم حل شونده در لیتر محلول، نرمالیته می‌گویند.

برای محاسبه نرمالیته، ابتدا از تقسیم جرم ماده حل شونده بر مقدار همارزگرم، تعداد همارزگرم جسم حل شونده به دست می‌آید (معادله^۳)، سپس با استفاده از معادله^(۴) نرمالیته محلول محاسبه می‌شود.

$$\text{معادله } 3: \frac{\text{حجم حل شونده}}{\text{تعداد همارز گرم‌های جسم حل شده}} = \frac{m(g)}{E_w}$$

$$N = \frac{\text{تعداد همارز گرم‌های جسم حل شده}}{\text{نرمالیته}} = \frac{\text{نرمالیته}}{\text{لیتر محلول}} \quad \text{معادله ۴}$$

از ادغام معادلات ۲، ۳ و ۴ معادله ۵ بین نرمالیته و مولاریته به دست می‌آید:

$$E_w = \frac{M_w}{n}$$

بیشتر بدانید

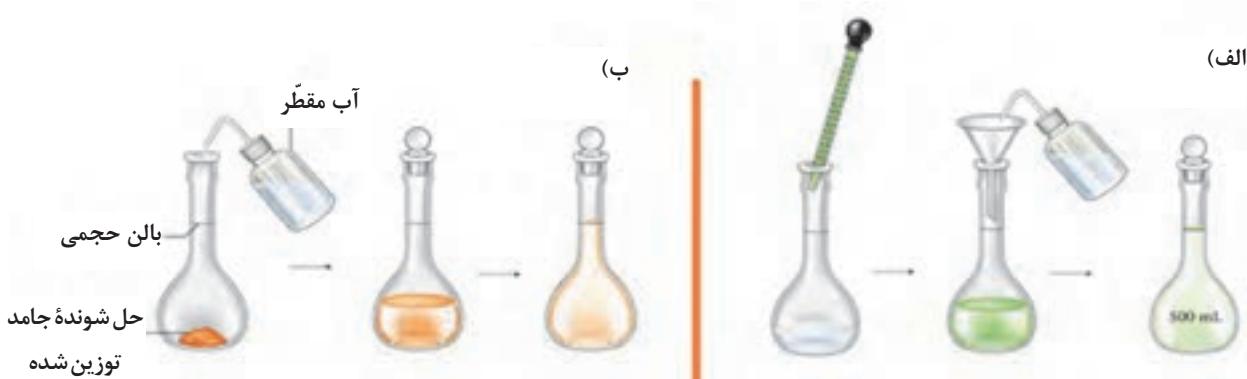

$$N = \frac{\text{تعداد همارز گرم‌های جسم حل شده}}{\text{لیتر محلول}} = \frac{\frac{m(g)}{E_w}}{L} = \frac{\frac{m(g)}{M_w}}{\frac{n}{L}} = \frac{\frac{m(g) \times n}{M_w}}{L} = \frac{m(g) \times n}{M_w \times L} = M \times n$$

$$N = M \times n \quad \text{معادله ۵}$$

در نتیجه خواهیم داشت:

در شکل ۱ مراحل تهیه محلول با نرمالیته مشخص از نمونه‌های مایع و جامد نشان داده شده است.

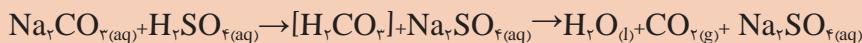

شکل ۱- تهیه محلول با نرمالیته مشخص از (الف) نمونه مایع ب) نمونه جامد

تمرین ۳

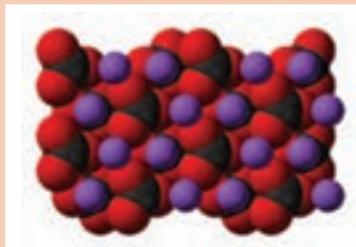
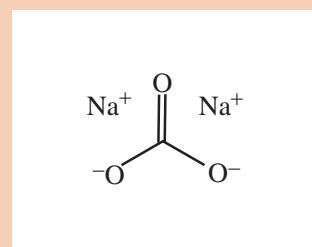

در استاندارد کردن سولفوریک اسید از سدیم کربنات به عنوان استاندارد اولیه استفاده می‌شود. برای این منظور از یک محلول ۵٪ نرمال از سدیم کربنات (Na_2CO_3) طبق واکنش زیر استفاده می‌شود:

$[\text{H}_2\text{CO}_3]$ یک محصول واسطه است که به طور مستقیم به CO_2 و H_2O تبدیل می‌شود. چند گرم سدیم کربنات برای تهیه یک لیتر محلول ۵٪ نرمال Na_2CO_3 لازم است؟

$$\text{جرم مولی Na}_2\text{CO}_3 = 105 / 99 \text{ gmol}^{-1}$$

ساختار شیمیایی و پودر سدیم کربنات

نکته

ویژگی مهم دیگر یک استاندارد اولیه این است که در صورت امکان وزن اکثراً والان بالایی داشته باشد، تا خطای توزین کاهش یابد.

تمرین ۴

اگر ۵۸.۶ گرم باریم هیدروکسید Ba(OH)_2 در ۵۶۵ لیتر آب حل شده باشد، مولاریته و نرمالیته محلول چقدر خواهد بود؟ (جرم مولی باریم هیدروکسید 171 g mol^{-1} است).

تمرین ۵

۱۰.۸ گرم پتاسیم نیترات (KNO_3) در چه مقدار آب حل شود تا محلول ۲۸٪ نرمال به دست آید؟ (جرم مولی پتاسیم نیترات 101 g mol^{-1} است).

غلظت مولال (مولالیته)

در مواردی که واحدهای غلظت باید از دما مستقل باشند، غلظت مولالیته استفاده می‌شود. مولاریته و نرمالیته به حجم محلولی که حل شونده در آن حل شده است، بستگی دارند. از آنجا که حجم، یکی از خواص وابسته به دما است، غلظت‌های مولار و نرمال تابعی از دما هستند و با تغییرات دما تغییر می‌کنند. با استفاده از جرم حلال به جای حجم، غلظت به دست آمده تابعی از دما نخواهد بود. مطابق معادله (۶) غلظت مولالیته، مول حل شونده به کیلوگرم حلال تعريف می‌شود.

$$\frac{\text{مول حل شونده}}{\text{کیلوگرم حلال}} = \frac{\text{مولالیته}}{\text{معادله ۶}}$$

مثال ۴:

مولالیته محلولی که از حل شدن ۲۵ گرم نمک سدیم‌کلرید در ۰/۲ لیتر آب حاصل می‌شود، چقدر است؟
(فرض کنید چگالی آب ۱/۰ g mol⁻¹ = kg L⁻¹ است)

پاسخ:

$$\text{NaCl} = (1 \times ۲۲/۹۹ \text{ g mol}^{-1}) + (1 \times ۳۵/۴۵ \text{ g mol}^{-1}) = ۵۸/۴۴ \text{ g mol}^{-1}$$

$$۲۵ \text{ g NaCl} \times \frac{۱ \text{ mol NaCl}}{۵۸/۴۴ \text{ g NaCl}} = ۰/۴۲۸ \text{ mol NaCl}$$

$$\frac{۰/۰ \text{ kg}}{(۰/۰ \text{ L})} = ۰/۰ \text{ kg} \quad \text{آب}$$

$$\frac{\text{مول حل شونده}}{\text{کیلوگرم حلال}} = \frac{۰/۴۲۸ \text{ mol NaCl}}{۰/۰ \text{ kg}} = ۰/۲۱۴ \text{ m NaCl}$$

غلظت محلول سدیم‌کلرید برابر ۰/۲۱۴ مولال است.

فعالیت عملی ۴

تهیه محلول با غلظت مشخص

روش کار:

الف) ۵۰ میلی‌لیتر محلول ۰/۲۵٪ جرمی - جرمی، جرمی - حجمی و حجمی - حجمی از سدیم‌هیدروکسید، پتاسیم‌هیدروکسید، سولفوریک اسید، هیدروکلریدریک اسید و سدیم‌کلرید را تهیه کنید.

ب) ۵۰ میلی‌لیتر محلول ۰/۲۵ مولار از سدیم‌هیدروکسید، پتاسیم‌هیدروکسید، سولفوریک اسید، هیدروکلریدریک اسید و سدیم‌کلرید را تهیه کنید.

پ) ۵۰ میلی‌لیتر محلول ۰/۲۵ نرمال از سدیم‌هیدروکسید، پتاسیم‌هیدروکسید، سولفوریک اسید، هیدروکلریدریک اسید و سدیم‌کلرید را تهیه کنید.

در پایان، بر روی محلول‌های تهیه شده برچسب غلظت و تاریخ بزنید.

قسمت در میلیون^۱ (ppm) و قسمت در بیلیون^۲ (ppb)

بحث‌گروهی
۳

به نظر شما، غلظت ذرات گرد و غبار در هوا با چه واحدی بیان می‌شود؟

پراکندگی ذرات گرد و غبار در هوا در روزهای آلوده

به تعداد قسمت‌های حل شونده در یک میلیون (یا یک میلیارد) قسمت از نمونه، ppm و به تعداد قسمت‌های حل شونده در یک بیلیون (یا یک میلیارد) قسمت از نمونه، ppb گویند. برای مثال یک نمونه فولاد زنگزن که ۴۵۰ ppm منگنز دارد، شامل ۴۵۰ میلی‌گرم منگنز در یک کیلوگرم فولاد است. جدول ۲ معادله‌های مختلف ppm و ppb را نشان می‌دهد.

پرسش ۴

الف) چرا از غلظت‌های ppm و ppb استفاده می‌شود?
ب) اگر آب به عنوان حلال در نظر گرفته شود، مقدار قسمت در میلیون و قسمت در بیلیون m/m و m/v یکسان خواهد بود. علت را توضیح دهید.

مثال^۵:

یک بطری جوهرنمک (جرم‌گیر کاشی و سرامیک) حاوی ۱۳۵ گرم هیدروژن کلرید و ۷۷۵ گرم آب است. درصد جرمی - جرمی HCl را در این جرم‌گیر پیدا کنید.

پاسخ:

$$\frac{\text{گرم حل شونده}}{\text{گرم محلول}} \times 100 = \frac{135\text{g}}{(135+775)\text{g}} \times 100 = \% 14.8$$

۱_ Parts Per Million
۲_ Parts Per Billion

جدول ۲ – معادله‌های مختلف ppb و ppm

معادله	واحد
$(\text{ppm})(\% \frac{m}{v}) = \frac{\text{میلی گرم حل شونده}}{\text{لیتر محلول}}$	قسمت در میلیون (ppm) m/v
$(\text{ppm})(\% \frac{m}{m}) = \frac{\text{میلی گرم حل شونده}}{\text{کیلو گرم محلول}}$	قسمت در میلیون (ppm) m/m
$(\text{ppb})(\% \frac{m}{v}) = \frac{\text{میکرو گرم حل شونده}}{\text{لیتر محلول}}$	قسمت در بیلیون (ppm) m/v
$(\text{ppb})(\% \frac{m}{m}) = \frac{\text{میکرو گرم حل شونده}}{\text{کیلو گرم محلول}}$	قسمت در بیلیون (ppb) m/m

مثال ۶:

چند گرم NaCl برای تهییه محلول‌های زیر نیاز است؟

الف) ۲۵۰ میلی لیتر محلول (m/v) ۲۵۰ ppm سدیم کلرید

ب) ۲۵۰ میلی لیتر محلول (m/v) ۱۰٪ سدیم کلرید

پ) ۲۵۰ گرم محلول (m/m) ۲۰٪ سدیم کلرید

ت) محلول سرم نمکی^۱ که در پزشکی برای شستشوی بینی، تمیز کردن زخم و تزریق وریدی استفاده می‌شود محلول سدیم کلرید (m/v) ۹۱٪ است. چگونه می‌توان ۱/۵ لیتر از این محلول را تهییه کرد؟

پاسخ:

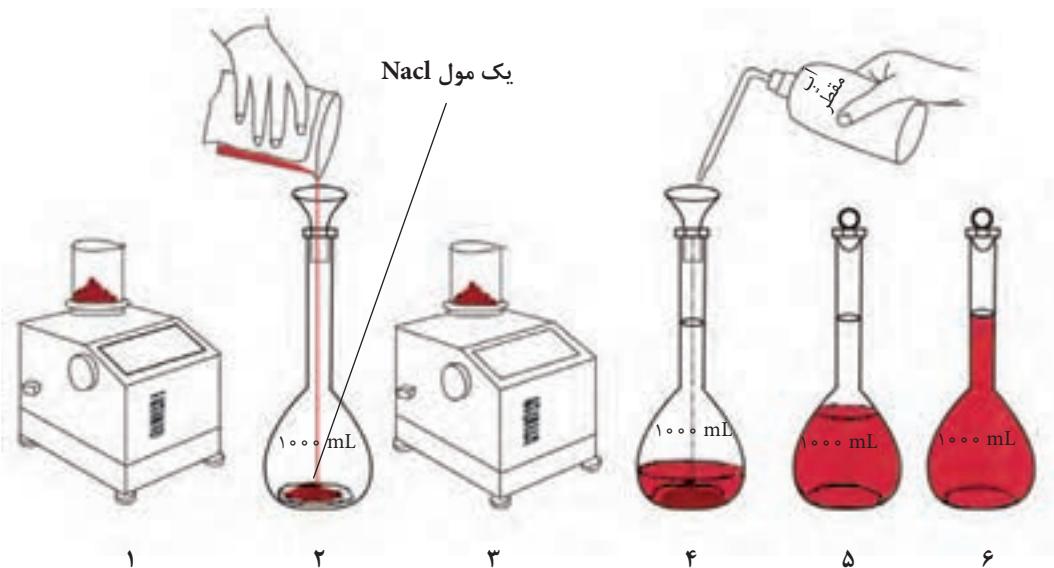
$$m_{(\text{g})} \text{NaCl} = ۲۵۰ \text{ mL} \times \frac{۱ \text{ L}}{۱۰۰۰ \text{ mL}} \times \frac{۲۵۰ \times ۱۰^{-۳} \text{ g}}{۱ \text{ L}} = ۰/۶۲۵ \text{ gNaCl}$$

$$m_{(g)} \text{NaCl} = 250 \cancel{\text{mL}} \times \frac{10 \text{ g NaCl}}{100 \cancel{\text{mL}}} = 25 \text{ g NaCl}$$

$$m_{(g)} \text{NaCl} = 250 \cancel{\text{g}} \times \frac{20 \text{ g NaCl}}{100 \cancel{\text{g}}} = 50 \text{ g NaCl}$$

ت) محلول ۹۱٪ سدیم کلرید شامل ۹۱ گرم سدیم کلرید در ۱۰۰ میلی لیتر آب است. بنابراین خواهیم داشت:

$$m_{(g)} \text{NaCl} = 1/5 \cancel{\text{L}} \times \frac{1000 \cancel{\text{mL}}}{\cancel{\text{L}}} \times \frac{91 \text{ g NaCl}}{100 \cancel{\text{mL}}} = \frac{1/5 \times 1000 \times 91}{100} = 136.5 \text{ g NaCl}$$

شکل ۲- تهیه محلول با غلظت مشخص

مثال ۷:

پلی کلریبی فنیل (PCB) یک ترکیب کلردارآلی است که به طور گستردۀ به عنوان مایعات دی‌الکتریک، خنک‌کننده در دستگاه‌های الکتریکی و در مایعات انتقال گرمایش کار می‌رود. اگر مقدار ۰/۵۶۰ گرم از PCB در ۴/۶۰۰ کیلوگرم خاک نشت کرده باشد، مقدار این آلاینده را بر حسب (m/m) ppb به دست آورید.

پاسخ:

$$(ppb)(\frac{\text{m}}{\text{m}}) = \frac{\text{میکروگرم حل شونده}}{\text{کیلوگرم محلول}} = \frac{۰/۰۶۰\text{ }\mu\text{g}}{۴/۶۰\text{ kg}} \times \frac{۱۰^۶\text{ }\mu\text{g}}{۱\text{ kg}} = ۱/۳۰ \times ۱۰^۴ (\frac{\text{m}}{\text{m}})$$

تمرین ۶

۵ میلی‌گرم از یک نوع دارو در ۵۰۰ میلی‌لیتر آب مقطّر حل شده است. غلظت محلول را بر حسب (m/m)٪، و (m/v) ppm فرض شود.

فعالیت عملی ۵

تهیه محلول‌های ppm و ppb

- ۱ محلول‌های مثال شماره ۶ را در آزمایشگاه تهیه کنید.
- ۲ روی محلول‌های تهیه شده برچسب غلظت و تاریخ بزنید.

مثال ۸:

براساس استانداردهای جهانی، اگر غلظت سرب در آب شیرین به ۱۵ (ppb) $\frac{\text{m}}{\text{v}}$ اقدامات احتیاطی خاصی باید صورت گیرد. این غلظت را بر حسب (ppm) $\frac{\text{m}}{\text{v}}$ بیابید. در این غلظت، چه مقدار (μg) سرب در یک لیوان آب معمولی (۳۰۰ میلی‌لیتر) وجود دارد؟

پاسخ:

$$15\text{ ppb} \times \frac{1\text{ ppm}}{10^3\text{ ppb}} = 0/015\text{ ppm}(\frac{\text{m}}{\text{v}})$$

$$0/015\text{ ppm}(\frac{\text{m}}{\text{v}}) \times \frac{1\text{ L}}{1000\text{ mL}} \times \frac{15\mu\text{g}}{1\text{ L}} = ۴/۵\mu\text{g} = ۴.5\mu\text{g}$$

رقیق‌سازی محلول‌ها

بحث‌گروهی
۴

آب ژاول (سدیم هیپوکلریت) به عنوان مایع سفیدکننده و ضدغونی کننده، برای شستشوی لباس (غیر از لباس پشمی، ریون و چرمی)، تمیز و ضدغونی کردن سطوح استفاده می‌شود. روش استفاده از این مایع چگونه است؟

آیات‌کنون از ماده جرم‌گیر (هیدروکلریک اسید) استفاده کرده‌اید؟
هر دو این محلول‌ها به صورت غلیظ استفاده نمی‌شوند و باید با آب رقیق شوند. علت را بیان کنید.
به نظر شما، نسبت رقیق‌سازی این مواد با آب چقدر است؟

محاسبات رقیق‌سازی برای تهیه صحیح محلول رقیق، یکی از فرایندهای اصلی آماده‌سازی نمونه در کارهای روزانه شیمیدان‌ها، در آزمایشگاه‌ها است. برای مثال هیدروکلریک اسید آزمایشگاهی $11/9$ مولار است که بیشتر موقع در آزمایشگاه‌ها بعد از رقیق‌سازی با آب غلظت نهایی آن به $6/0$ تا $1/0$ مولار می‌رسد. تغییر رنگ و غلظت محلول‌ها در فرآیند رقیق‌سازی در شکل‌های ۳-۵ نشان داده شده است.

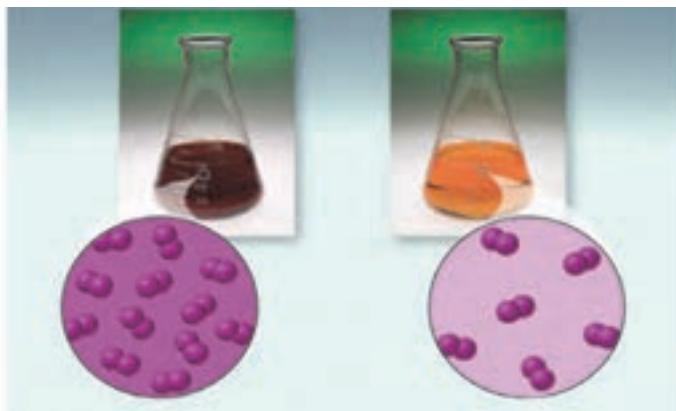

تعداد مول‌های حل‌شونده پس از رقیق‌سازی = تعداد مول‌های حل‌شونده پیش از رقیق‌سازی

شکل ۳- رقیق‌سازی محلول‌ها

شکل ۴- مقایسه ظاهری محلول‌های غلیظ و رقیق

محلول رقیق (تعداد ذرات حل شونده کمتر
در واحد حجم) محلول غلیظ (تعداد ذرات حل شونده
بیشتر در واحد حجم)

شکل ۵- تغییر رنگ و غلظت محلول‌ها در فرآیند رقیق‌سازی

تعداد مول‌های حل شونده در محلول‌های اولیه و رقیق شده یکسان است، ولی با افزایش حلال، حجم و مولاریتۀ آنها تغییر کرده است. زیرا تعداد مول حل شونده از حاصل ضرب مولاریتۀ در حجم به دست می‌آید (معادله ۷).

تعداد مول‌های حل شونده در محلول اولیه = تعداد مول‌های حل شونده در محلول رقیق
معادله ۷ $M_i \times V_i = M_f \times V_f$
مقدار M_i مولاریتۀ اولیه، V_i حجم اولیه، M_f مولاریتۀ نهایی و V_f حجم نهایی پس از رقیق‌سازی است.

نکته

بیشتر بدانید

با جایه‌جایی در معادله (۷) خواهیم داشت:

$$M_f = M_i \times \frac{V_i}{V_f} \quad \text{معادله ۸}$$

این معادله نشان می‌دهد مولاریتۀ پس از رقیق‌سازی (M_f) از حاصل ضرب مولاریتۀ اولیه (M_i) در نسبت حجم اولیه به حجم نهایی ($\frac{V_i}{V_f}$) به دست می‌آید. عبارت ($\frac{V_f}{V_i}$) را ضریب رقیق‌سازی^۱ گویند (معادله ۹).

$$\text{ضریب رقیق‌سازی} = \left(\frac{V_f}{V_i} \right) \rightarrow DF = \left(\frac{V_f}{V_i} \right) = \left(\frac{M_i}{M_f} \right) \quad \text{معادله ۹}$$

فرض کنید ۵۰٪ میلی‌لیتر محلول ۲۰٪ مولار به حجم ۲۰٪ میلی‌لیتر رقیق شده است. حجم محلول با ضریب ۴ (از ۵۰٪ میلی‌لیتر به ۲۰٪ میلی‌لیتر) افزایش یافته است؛ لذا غلظت محلول باید با ضریب ۴ کاهش یابد (از ۲۰٪ مولار به ۵٪ مولار).

$$DF = \left(\frac{V_f}{V_i} \right) = \left(\frac{M_i}{M_f} \right) \rightarrow DF = \left(\frac{(20\%)}{(50\%)} \right) = \left(\frac{M_i}{M_f} \right) \rightarrow 4 = \left(\frac{(20\%)}{M_f} \right) \rightarrow M_f = 5\%$$

قوانين رقيق سازی

- ۱ واحدهای حجم برای هر دو حجم اولیه (V_i) و نهایی (V_f) باید یکسان باشد.
- ۲ غلظت‌های (M_i) و (M_f) فقط به مولاریته محدود نمی‌شوند، بلکه می‌توانند به سایر واحدهای غلظت نیز تعمیم داده شوند.

$$M_1 V_1 = M_2 V_2 \quad \text{و} \quad N_1 V_1 = N_2 V_2$$

مثال ۹

برای هیدروکلریک اسید با مشخصات زیر، غلظت برحسب مولاریته را به دست آورید.

$$M_w = 36/47 \text{ g mol}^{-1}, d = 1/19 \text{ g mL}^{-1}, a = 0.37 \text{ (m/m)}$$

پاسخ:

$$\begin{aligned} M \text{ molL}^{-1} &= \frac{37/0 \text{ g HCl}}{1/19 \text{ g}} \times \frac{\cancel{1000 \text{ گرم محلول}}}{\cancel{1/0 \text{ میلی لیتر محلول}}} \times \frac{1 \text{ mol HCl}}{36/47 \text{ g HCl}} \\ &= 12/07 \text{ mol L}^{-1} (M) \end{aligned}$$

تمرین اضافی

(الف) سدیم هیدروکسید کاربرد بسیار زیادی در صنایع مختلف، از جمله: تولید صابون و مواد شوینده و پاک‌کننده، کاغذسازی، دباغی، تصفیه آب، صنایع نساجی، پتروشیمی و استخراج نفت، تولید محصولات لبنی، صنایع فلز و تولید شیشه، روی، آلومینیم و آبکاری دارد، به همین دلیل سالیانه میلیون‌ها تن از آن در سراسر جهان تولید می‌شود. محاسبه کنید برای تهیه ۲ کیلوگرم محلول سود (NaOH) با غلظت ۰٪ ۲۰٪، چند گرم سدیم هیدروکسید مورد نیاز است؟

(ب) چگونه می‌توان از محلول (۰٪ ۲۵٪ سدیم کلرید ۲۵۰ میلی لیتر محلول (۰٪ ۹۵٪ NaCl) (m/v) (سرم نمکی) تهیه کرد؟

(پ) در مخزن ۱ محلول ۰٪ و مخزن ۲ محلول ۰٪ الكل نگهداری می‌شود، چند لیتر از این دو محلول باید با هم مخلوط شوند تا ۱۲ لیتر محلول ۰٪ ۶۰٪ الكل تهیه شود؟

(ت) یک مخزن حاوی ۴۰ لیتر محلول نمک ۰٪ ۵٪ است، چه مقدار محلول ۰٪ ۲۰٪ نمک باید اضافه شود تا محلول ۰٪ ۱۰٪ تهیه شود؟

بحث‌گروهی
۵

به نظر شما، آیا با استفاده از معادله‌های رقيق سازی می‌توان از محلول رقيق، محلول غلیظ تهیه کرد؟
چرا؟

فعالیت عملی ۶

رقیق‌سازی محلول‌های غلیظ به طور عملی

محلول‌های تهیه شده در فعالیت عملی ۵ را به ترتیب زیر رقیق کنید.

الف) از محلول ppm ۲۵۰۰ سدیم کلرید، ۱۰۰ میلی لیتر محلول ppm ۲۵ تهیه کنید.

ب) از محلول (m/v) ۱۰٪ سدیم کلرید، ۱۰۰ میلی لیتر محلول سدیم کلرید (m/v) ۹۱٪ تهیه کنید.

ج) از محلول (m/m) ۱۰٪ سدیم کلرید، ۱۰۰ میلی لیتر محلول (m/m) ۱۰٪ سدیم کلرید تهیه کنید.

در پایان، بر روی محلول‌های غلیظ و رقیق تهیه شده برچسب غلظت و تاریخ بزنید.

تعادل اسید-باز

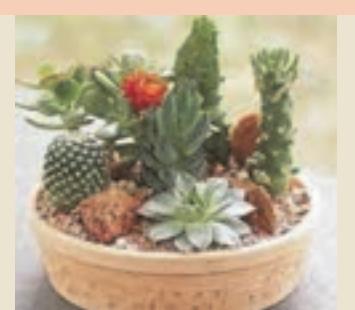
بحث‌گروهی
۶

هر روز در بخش‌های گوناگون زندگی، انواع مواد شیمیایی مصرف می‌شود که در اغلب آنها، اسیدها و بازها نقش مهمی ایفا می‌کنند. با توجه به شکل زیر، نمونه‌هایی از آنها را ذکر کنید.

تحقیق کنید
۲

چند نمونه گیاه کاکتوس

برخی از کاکتوس‌ها، تمایل به خاک قلیایی دارند و برخی در خاک‌های اسیدی به خوبی رشد می‌کنند. ولی بیشتر آنها در خاک نزدیک به اسیدی رشد مناسبی دارند. اما گونه‌های کمی هستند که به طور کلی خاک اسیدی را نمی‌پسندند (برای مثال stapelia). تحقیق کنید، دوستداران کاکتوس چگونه خاک و آب محیط کشت این گیاهان را کنترل می‌کنند؟

در ابتدا محلول‌های اسیدی و بازی بر حسب بعضی خواص فیزیکی و شیمیایی که به راحتی قابل تشخیص هستند، تعریف شدند. برای مثال محلولی با طعم ترش که رنگ شناساگرها را تغییر می‌دهد (تورنسنل را قرمز می‌کند) و با فلزات فعال مانند روی و منیزیم واکنش می‌دهد و هیدروژن آزاد می‌کند، اسید و محلول لزج با طعم تلخ که تورنسنل را آبی می‌کند، باز نامیده می‌شود. اما به همراه توسعه شناخت ساختار ماده، دانشمندان درباره رابطه متقابل خواص اسیدی و بازی و ساختار موادی که دارای چنین خصوصیاتی هستند، تحقیقات بیشتری به عمل آورده و نظریات جدیدی را ارائه کردند.

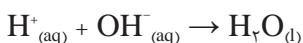
نظریه اسیدها و بازها

نظریه آرنیوس^۱: در سال ۱۸۸۷ آرنیوس تعریفی از اسیدها و بازها ارائه داد.

همه اسیدها دست کم دارای یک یون H^+ و همه بازها دارای یون OH^- هستند.

اسیدها مانند سولفوریک اسید بدون آب یا استیک اسید ۱۰۰٪ بدون آب غیرالکترولیت هستند (جريان برق را عبور نمی‌دهند). ولی محلول آبی آنها رسانای الکتریسیته است.

واکنش اسید - باز، برهمن کنش یون‌های هیدروژن و هیدروکسید و تولید مولکول آب براساس واکنش زیر است.

در واکنش بالا aq نشان دهنده فاز آبی و l نشان دهنده فاز مایع است.

پرسش ۵

الف) با توجه به نظریه آرنیوس، تفاوت هیدروژن کلرید خالص و هیدروکلریک اسید چیست؟

ب) بر اساس نظریه آرنیوس، یک مثال برای باز بیاورید.

سوانت آرنیوس (۱۸۵۹-۱۹۲۷)

بیشتر بدانید

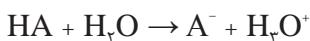
محدودیت‌های تعریف آرنیوس:

□ تعریف آرنیوس از اسید و باز متکی بر آب و واکنش‌های اتفاق افتاده در محلول‌های آبی است و در تفسیر واکنش‌های اسیدی و بازی در غیاب آب ناتوان است.

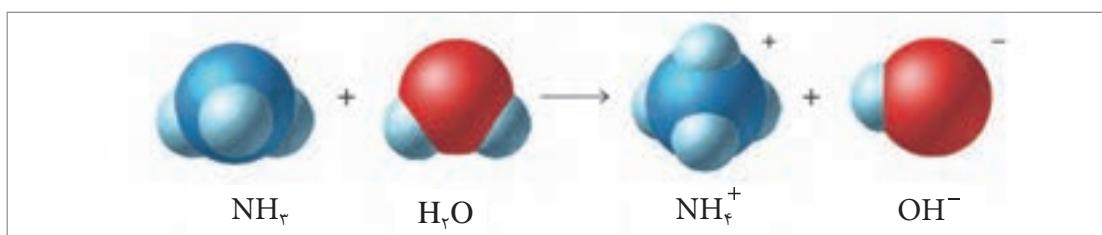
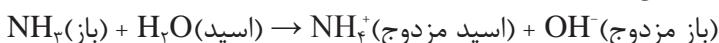
□ در این نظریه، باز دارای یون هیدروکسید (OH^-) است؛ در صورتی که آمونیاک (NH_3) دارای خواص بازی است؛ ولی گروه OH^- ندارد. لذا نیاز به تعریف جامع‌تری وجود دارد.

نظریه برونسن - لوری^۱

در سال ۱۹۲۳ ژوهانس - ان - برونسن^۲ و توماس ام لوری^۳ مستقل از یکدیگر مفهوم گسترده‌تری برای اسیدها و بازها ارائه دادند. بر اساس این نظریه، یک واکنش اسید - باز با انتقال پروتون همراه است. در این تعریف ماده‌ای که پروتون از دست می‌دهد، اسید است.

و ماده‌ای که پروتون می‌پذیرد، باز است (شکل ۶).

شکل ۶ - واکنش یک اسید با یک باز شامل انتقال پروتون از اسید به باز

در این صورت واکنش یک اسید با یک باز شامل انتقال پروتون از اسید به باز خواهد بود. این نظریه بر وابستگی اسید و باز را به یکدیگر تأکید می‌کند؛ یعنی یکی بدون حضور دیگری واکنش نمی‌دهد. اسید قوی‌تر، آسان‌تر پروتون خود را از دست می‌دهد و باز قوی‌تر، راحت‌تر پروتون می‌پذیرد.

جفت اسید - باز را که با از دست دادن و به دست آوردن پروتون به هم مربوط می‌شوند، یک جفت اسید - باز مزدوج می‌نامند. NH_4^+ اسید مزدوج باز NH_3 و NH_3 باز مزدوج اسید NH_4^+ است. همچنین OH^- باز مزدوج اسید H_2O و H_2O باز OH^- است.

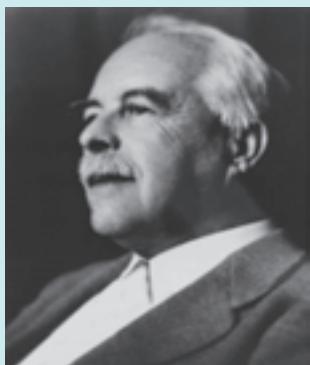
به عبارت دیگر، باز برای تبدیل شدن به اسید مزدوج یک پروتون می‌گیرد؛ لذا باز مثبت به دست می‌آورد و اسید باز مثبت از دست می‌دهد یا ضمن تبدیل به باز مزدوج باز منفی به دست می‌آورد. مثال‌های زیر گویای این مطلب است:

$\text{اسید مزدوج} \xrightarrow{+\text{H}^+} \text{باز}$	$\text{باز} \xrightarrow{-\text{H}^+} \text{اسید}$
$\text{NH}_3 \xrightarrow{+\text{H}^+} \text{NH}_4^+$	$\text{NH}_4^+ \xrightarrow{-\text{H}^+} \text{NH}_3$
$\text{OH}^- \xrightarrow{+\text{H}^+} \text{H}_2\text{O}$	$\text{HSO}_4^- \xrightarrow{-\text{H}^+} \text{SO}_4^{2-}$
$\text{O}^{2-} \xrightarrow{+\text{H}^+} \text{OH}^-$	$\text{HNO}_3 \xrightarrow{-\text{H}^+} \text{NO}_3^-$

۱_ Bronsted - Lowry Theory

۲_ Johannes - N Bronsted

۳_ Thomas - M Lowry

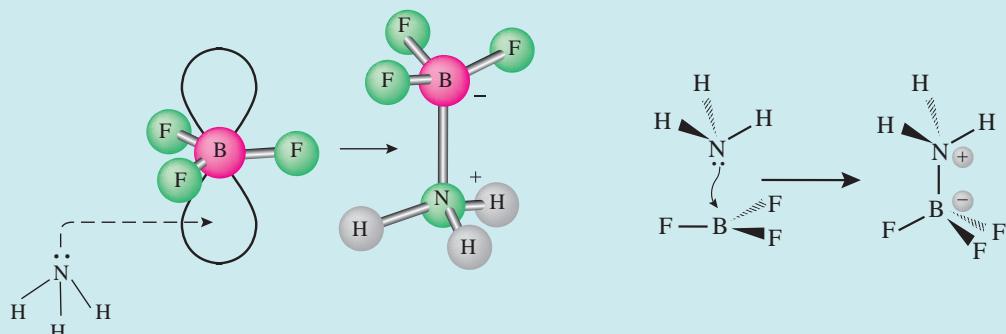

نظریه لوئیس:

گیلبرت لوئیس^۱ در سال ۱۹۲۳ مفهوم وسیع تری از اسیدها و بازها را مطرح نمود و پدیده‌های اسید و باز را از قید پروتون آزاد کرد. اساس این تعریف تبادل جفت الکترون در واکنش است.

گیلبرت نیوتن لوئیس (۱۸۷۵–۱۹۴۶)

مطابق این نظریه، ماده‌ای با جفت الکترون غیرمشترک که با آن می‌تواند با یک اتم، مولکول یا یون پیوند کوالانسی تشکیل دهد، باز، و ماده‌ای که می‌تواند با پذیرفتن یک جفت الکترون از یک باز پیوند کوالانسی تشکیل دهد اسید است. اسید لوئیس باید برای دریافت جفت الکترون از باز، اوربیتال^۲ خالی داشته باشد (شکل زیر). بنابراین، یون پروتونیوم یا هیدرونیوم (H_3O^+) خود یک اسید لوئیس است.

نمایش انتقال الکترون به اوربیتال خالی در نظریه لوئیس

برخی مواد گاهی به عنوان اسید و گاهی به عنوان باز عمل می‌کنند. این گونه مواد را دو خصلتی یا آمفوتر^۳ گویند. برای مثال، آب در واکنش با استیک اسید به عنوان باز، و در واکنش با آمونیاک به عنوان اسید عمل می‌کند.

^۱_ Gilbert N. Lewis

^۲_ اربیتال: به فضای سه بعدی در اطراف هسته که احتمال حضور الکترون در آن بیش از ۹۰٪ باشد، اربیتال گویند.

^۳_ Amphoteric

برای واکنش‌های تعادلی نامبرده، ثابت تعادل تعریف می‌شود؛ برای مثال برای آب می‌توان نوشت (معادله ۱۰):

$$K_w = [H_3O^+][OH^-] = [H^+][OH^-] \quad \text{معادله ۱۰}$$

در آب خالص با دمای $25^\circ C$ غلظت H^+ و OH^- مساوی و مقدار آنها $= 10^{-7} M$ است؛ لذا ثابت تعادل آب در دمای $25^\circ C$ از معادله (۱۱) به دست می‌آید:

$$K_w = [H^+][OH^-] = (10^{-7} M)(10^{-7} M) = 10^{-14} M^2 \quad \text{معادله ۱۱}$$

اگر $[H^+] < [OH^-]$ باشد محلول خنثی است، اگر $[OH^-] > [H^+]$ باشد، محیط اسیدی و در صورتی که $[OH^-]$ باشد، محیط قلیایی (بازی) خواهد بود.

مثال ۱۰:

غلظت یون H^+ را در محلول آبی که غلظت یون OH^- برابر 25×10^{-6} مولار باشد، بیابید.

پاسخ:

$$[H^+] = \frac{K_w}{[OH^-]} = \frac{10^{-14} M^2}{25 \times 10^{-6} M} = 4 \times 10^{-9} M$$

در رابطه با کاربردهای مواد آمفوتر تحقیق کنید و در کلاس ارائه دهید.

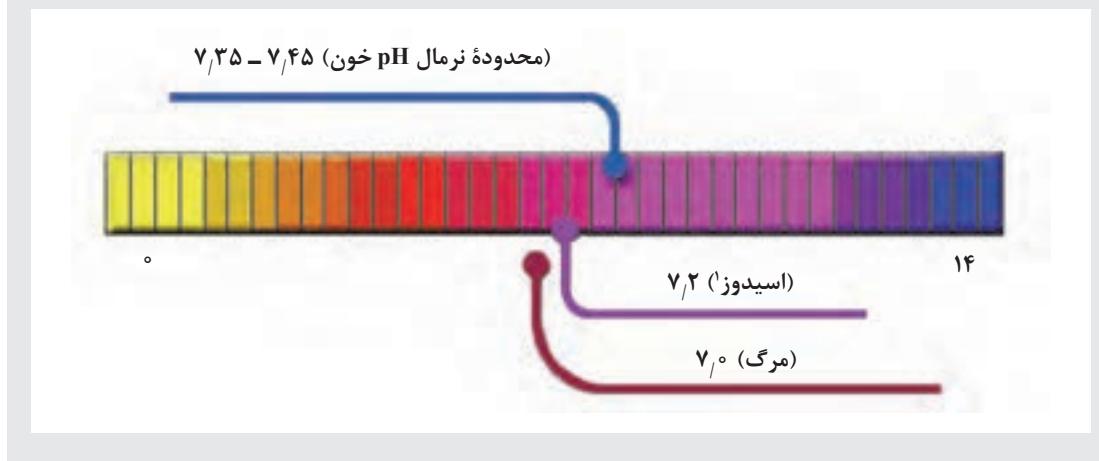
تحقیق کنید
۳

بحث‌گروهی
۷

آیا می‌دانید گستره pH خون یک فرد سالم در محدوده $7.35 - 7.45$ است؟ و اگر مقدار آن به 7.0 کاهش یابد و یا به 7.8 افزایش یابد، باعث مرگ می‌شود؟ pH چگونه در بدن تنظیم می‌شود؟

۱- اسیدوز، کاهش سطح بیکربنات مایع خارج سلولی و قرار گرفتن pH خون در محدوده اسیدی می‌باشد.

معیار میزان اسیدی بودن یک محلول با یک عدد ساده بیان می‌شود که سورن سِن^۱ زیست‌شیمیدان دانمارکی، بر این مقیاس نام pH نهاد. در این مقیاس، به جای گزارش غلظت یون هیدرونیوم، (که عدهای کوچکی از 1×10^{-14} mol L⁻¹ تا $1 \times 10^{-1} M$ را در بر می‌گیرد) از منفی لگاریتم این غلظت استفاده می‌شود. لذا برای سهولت در محاسبات از متغیر pH به جای $[H_3O^+]$ استفاده می‌شود که به صورت معادله‌های ۱۲ و ۱۳ تعریف می‌شود:

$$pH = -\log[H^+] \quad \text{معادله ۱۲}$$

$$[H^+] = 10^{-pH} \quad \text{معادله ۱۳}$$

شکل ۷ pH‌های مواد غذایی مختلف را نشان می‌دهد.

شکل ۷ pH متفاوت مواد غذایی

براساس معادلات ثابت تعادل آب می‌توان نوشت:

$$K_w = [H^+][OH^-] = (10 \times 10^{-7} M)(10 \times 10^{-7} M) = 10 \times 10^{-14} M^2$$

بیان غلظت یون H^+ در محلول‌های اسیدی، بازی و خنثی به صورت زیر است:

$[H^+] > 10 \times 10^{-7} M$, pH < 7 : محلول‌های اسیدی

$[H^+] < 10 \times 10^{-7} M$, pH > 7 : محلول‌های بازی

$[H^+] = 10 \times 10^{-7} M$, pH = 7 : محلول‌های خنثی

نکته

افزایش عددی pH به مفهوم کاهش $[H^+]$ است.

pOH نیز شبیه pH به صورت معادله (۱۴) تعریف می‌شود:

$$pOH = -\log[OH^-] \quad \text{معادله ۱۴}$$

در بیان قدرت اسیدی و بازی محلول از مقدار pH استفاده می‌شود؛ لذا استفاده از pOH معمول نیست. با توجه به ثابت تعادل آب، اگر از دو طرف معادله لگاریتم گرفته شود، خواهیم داشت:

$$-\log([H^+][OH^-]) = -\log([H^+]) + (-\log[OH^-]) = -\log(1/10 \times 10^{-14}) = ۱۴$$

$$pH + pOH = ۱۴ \quad \text{معادله ۱۵}$$

بنابراین با استفاده از معادله (۱۵)، pH و pOH به یکدیگر قابل تبدیل هستند.

تمرین ۷

pH یک محلول را که در آن $M^{1/3 \times 10^{-6}} = [H^+]$ است، محاسبه کنید.

مثال ۱۱:

غلظت یون H^+ را در محلولی که غلظت یون OH^- برابر $۰/۰۰۲۵$ مولار باشد، محاسبه کنید.

پاسخ:

$$[H^+] = \frac{K_w}{[OH^-]} = \frac{1/10 \times 10^{-14} M^2}{0/0025 M} = 4/0 \times 10^{-12} M$$

تمرین ۸

(الف) غلظت یون OH^- را در محلول هیدروکلریک اسید که غلظت یون هیدرونیم در آن $۱/۰ \times 10^{-۳}$ مولار است، حساب کنید

(ب) pH آب باران جمع شده در یک روز خاص در یک شهر صنعتی $۴/۸۲$ است. غلظت یون H^+ را در این آب به دست آورید.

(پ) اگر pH آب پر تقال $۳/۳۰$ باشد، غلظت یون H^+ را در آن محاسبه کنید.
ت) غلظت یون هیدرونیم را بر حسب moL^{-1} برای محلول‌های زیر که مقدار pH آنها داده شده است، محاسبه کنید.

الف) $۲/۴۲$

ب) $۶/۹۶$

ج) $۱۱/۲۱$

د) $۱۳/۰۵$

اندازه‌گیری pH

با استفاده از شناساگرهای مختلف، کاغذ pH و دستگاه pH سنج، می‌توان ویژگی اسیدی یا بازی مایعات مختلف را تعیین کرد. با انواع معرف‌ها و کاغذ pH در سال‌های قبل آشنا شده‌اید. در ادامه دستگاه pH سنج معرفی می‌شود: الکترود دستگاه pH سنج را باید پیش از استفاده دست‌کم با دو محلول بافر^۱ استاندارد (معمولًا بافر ۹ و ۴) تنظیم^۲ کنید. دستور کار تنظیم، برای هر نوع pH سنج متفاوت است؛ بنابراین برای تنظیم دستگاه به دفترچه راهنمای دستگاه pH سنج مراجعه نمایید. پیش از تنظیم دستگاه، الکترود را با آب مقطر شست و شو دهید. شکل ۸، نمونه‌ای از یک pH سنج را نشان می‌دهد.

۱- محلول‌های بافر در کتاب دانش فنی تخصصی توضیح داده شده است.

شکل ۸- یک دستگاه pH سنج و چند نمونه محلول بافر

نکته

- ۱ الکترود pH سنج را باید همواره در آب مقطر (یا مطابق با دستور کار سازنده معمولاً در بافر ۷) قرار داد، مگر اینکه برای مدت طولانی از آن استفاده نشود.
- ۲ در صورتی که اولین بار الکترود را استفاده می‌کنید، باید آن را دست کم ۱۲ ساعت در آب مقطر بگذارید سپس از آن استفاده کنید.
- ۳ در محلول‌هایی که دارای قدرت یونی ضعیفی هستند، الکتروودها سریع پاسخ نمی‌دهند، باید اجازه دهید تا الکترود برای چند دقیقه در محلول باقی بماند. به هم‌زدن خوب محلول به این امر کمک می‌کند.
- ۴ هیچ وقت الکترود شیشه‌ای را از قسمت حباب آن با دست نگیرید.

فعالیت عملی ۷

اندازه‌گیری pH محلول‌های مختلف

با استفاده از شناساگرهای موجود در آزمایشگاه، کاغذ pH و دستگاه pH سنج، ویژگی اسیدی یا بازی چند نمونه میوه، نوشیدنی و مواد غذایی را اندازه‌گیری کنید.

مواد و وسائل مورد نیاز:

بشر ۱۰۰ میلی‌لیتری چند عدد، کاغذ pH، دستگاه pH سنج، محلول‌های بافر با pH ۴، ۷ یا ۱۰، چند نمونه مایعات مختلف مانند سرکه، آب لیمو، آب میوه‌های مختلف، همزن شیشه‌ای.

روش کار:

- ۱ ابتدا دستگاه pH سنج را روشن کنید. سپس مطابق روش زیر آن را استاندارد (کالیبره) کنید.
- ۲ دمای مایع مورد آزمایش را اندازه‌گیری کنید.
- ۳ الکترود دستگاه را با استفاده از آب مقطر بشویید و در محلول بافر با pH ۴ قرار دهید و دستگاه را روی ۴ تنظیم کنید.
- ۴ الکترود را از محلول بافر بیرون آورید، با آب مقطر بشویید و در محلول بافر با pH ۷ قرار دهید. دستگاه باید عدد ۷ را نشان دهد. در صورت لزوم با پیچ تنظیم مربوطه روی عدد ۷ تنظیم کنید.

۵ حال الکتروود دستگاه را با آب مقطّر بشویید و در بشر حاوی مایع مورد سنجش قرار دهید. سپس عدد مربوط به pH را یادداشت کنید.

۶ مرحله ۴ را در مورد تمامی نمونه‌های مورد سنجش تکرار کنید.

۷ هر کدام از نمونه‌ها را با استفاده از کاغذ pH و شناساگرهای مختلف نیز بررسی کنید.

۸ نتایج اندازه‌گیری pH را در جدول با یکدیگر مقایسه کنید.

ثابت تفکیک اسید-باز

در واکنش زیر:

می‌توان ثابت تعادل را برای واکنش تعادلی بالا به صورت زیر نوشت:

$$K_b = \frac{[\text{NH}_4^+][\text{OH}^-]}{[\text{NH}_3]}$$

که K_b ثابت تفکیک بازی است و مقدار آن برای این واکنش برابر 1.8×10^{-5} مولار است. مقدار K_b برای بازهای ضعیف مانند آمونیاک کم است.

نکته

■ توجه داشته باشید که بیان غلظت در معادله ثابت تعادل، غلظت تعادلی واکنش‌دهنده‌ها و محصولات است.

■ غلظت تعادلی واکنش‌دهنده‌ها و محصولات برای حل‌شونده‌های گازی، فشار بر حسب اتمسفر است.

برای اجسام جامد، حلّال‌ها و مایعات خالص مقدار غلظت تعادلی یک (واحد) در نظر گرفته می‌شود.

اسیدها و بازهای قوی:

اسیدها و بازهای قوی به طور کامل در آب تفکیک می‌شوند. برای مثال، اسیدهای قوی هیدروکلریک اسید (HCl)، نیتریک اسید HNO_3 ، پرکلریک اسید HClO_4 و سولفوریک اسید H_2SO_4 و بازهای قوی هیدروکسید فلزات قلیایی (NaOH, KOH,...) هستند.

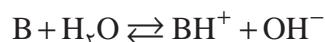
اسیدها و بازهای ضعیف:

اسیدها و بازهای ضعیف به طور کامل تفکیک نمی‌شوند. اگر یک اسید ضعیف تک‌پروتونی را با HA نمایش دهیم، خواهیم داشت:

و ثابت تفکیک اسیدی از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$K_a = \frac{[\text{A}^-][\text{H}_3\text{O}^+]}{[\text{HA}]}$$

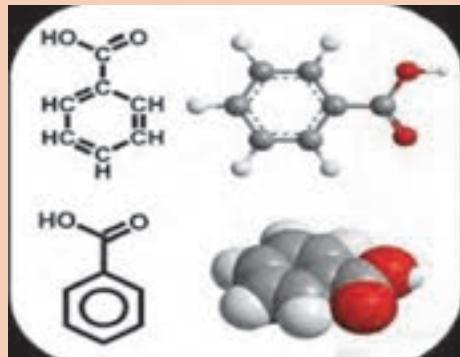

و برای باز ضعیف B خواهیم داشت:

$$K_b = \frac{[\text{BH}^+][\text{OH}^-]}{[\text{B}]}$$

- الف) pH محلول هیدروکلریک اسید با غلظت 1×10^{-5} مolar را محاسبه کنید.
- ب) مقدار pH محلول 10^{-5} مolar استیک اسید را که ثابت تفکیک آن 2.24×10^{-5} است، محاسبه کنید.
- پ) بنزوئیک اسید (شکل زیر) به عنوان نگهدارنده در صنایع غذایی و همچنین به عنوان دارو در درمان بیماری‌های قارچی پوست و مو استفاده می‌شود. ثابت اسیدی آن 6.5×10^{-5} است. مقدار pH را برای محلول 10^{-5} مolar آن محاسبه کنید.
- ت) pH محلول 10^{-5} مolar از یک اسید تک پروتونه 6.5 است. ثابت تفکیک اسیدی آن را بیابید.

(C₆H₅COOH)

سنجه حجمی^۱

سنجه حجمی (تیتراسیون)، یکی از روش‌های کمی سریع و دقیق در شیمی تجزیه است که به طور وسیعی برای اندازه‌گیری غلظت ماده مجهول در یک محلول به کار می‌رود. این روش به طور کلی شامل اندازه‌گیری حجم محلول با غلظت مشخصی است که باید با محلول جسم مورد سنجش به طور کامل واکنش دهد. محلولی که غلظت آن معلوم است، محلول استاندارد یا تیتر کننده^۲، و ماده‌ای که مقدار آن باید تعیین شود، ماده مورد سنجش یا تیتر شونده^۳ نام دارد. فرایند افزودن محلول استاندارد به ماده مورد سنجش را تا انجام واکنش کامل، سنجش حجمی می‌نامند.

سنجه حجمی معمولاً با افزودن محلول استاندارد از یک بورت یا از یک وسیله اندازه‌گیری حجمی دیگر به حجم معینی از محلول ماده مورد سنجش انجام می‌گیرد تا واکنش بین آنها کامل شود (شکل ۹). نقطه‌ای که در آن مقدار واکنشگر استاندارد افزوده شده از نظر شیمیایی دقیقاً همارز ماده مورد سنجش است، نقطه همارزی^۴ نامیده می‌شود (زمانی تیتراسیون کامل است که محلول استاندارد کافی برای واکنش با تمام ماده مورد سنجش اضافه شده باشد). در این لحظه تعداد همارزگرم‌های محلول استاندارد اضافه شده با تعداد همارزگرم‌های ماده مورد سنجش طبق معادله (۱۶) برابر است.

$$N_1 V_1 = N_2 V_2 \quad (\text{محلول استاندارد}) \quad \text{معادله ۱۶}$$

^۱_ Titration^۲_ Titrant^۳_ Analyte^۴_ Equivalence Point

همان طور که می‌دانید، شناساگر^۱ ماده‌ای است که در محیط‌های اسیدی و بازی به‌طور واضح رنگ‌های مختلف ایجاد می‌کند. شناساگر معمولاً به ظرف واکنش اضافه می‌شود تا با تغییر رنگ، پایان زمان برهم‌کنش محلول استاندارد و ماده مورد سنجش را نشان دهد. استفاده از شناساگرها می‌تواند نقطهٔ پایانی^۲ را نشان دهد. پس از تکمیل واکنش ماده مورد سنجش با محلول استاندارد، محلول استاندارد با شناساگر وارد واکنش می‌شود و تغییراتی (مثل تغییر رنگ) ایجاد می‌کند که قابل تشخیص است.

نقطهٔ همارزی نقطه‌ای است که در آن محلول استاندارد و ماده مورد سنجش یکدیگر را کاملاً خنثی می‌کنند. به عبارت دیگر، در نقطهٔ همارزی، همارزهای محلول استاندارد و ماده مورد سنجش برابر می‌شود اما هنوز رنگ محلول تغییر نکرده است، ولی نقطهٔ پایانی، نقطه‌ای است که رنگ تغییر می‌کند و سنجش حجمی پایان می‌پذیرد. توجه داشته باشید که نقطهٔ پایانی و نقطهٔ همارزی به‌ندرت یکی هستند. در حالت ایده‌آل، باید نقطهٔ همارزی و نقطهٔ پایانی یکسان باشد ولی به دلیل استفاده از شناساگر برای مشاهده نقاط پایانی، این مورد به‌ندرت اتفاق می‌افتد؛ در نتیجه، تفاوت بین نقطهٔ پایانی و نقطهٔ همارزی، خطای سنجش حجمی^۳ نامیده می‌شود. در واقع در سنجش حجمی ابتدا واکنش زیر انجام می‌شود:

در ادامه خواهیم داشت:

توجه داشته باشید که با اندازه‌گیری دقیق میزان محلول استاندارد اضافه شده (با استفاده از بورت)، مقدار نمونه را می‌توان تعیین کرد (شکل ۹).

شکل ۹- وسائل مورد نیاز در هنگام سنجش حجمی

بحث‌گروهی
۸

چرا در سنجش حجمی، فقط چند قطرهٔ شناساگر استفاده می‌شود؟
در سنجش حجمی، افزایش محلول استاندارد را با تغییر بسیار کم رنگ از شناساگر باید ادامه داد. علت چیست؟

۱- Indicator

۲- End Point

۳- Titration Error

بیشتر بدانید

برای یک سنجش حجمی موفق، به نکات زیر باید توجه شود:

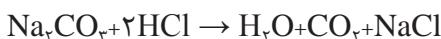
- محلول استاندارد یا تیتر کننده، باید استاندارد اولیه باشد یا استاندارد شود (استاندارد ثانویه)
- واکنش باید به یک نقطه هم‌ارزی پایدار و مناسب پایان پذیرد.
- نقطه هم‌ارزی باید قابل تشخیص باشد.
- حجم یا جرم دقیق محلول استاندارد و نمونه باید دقیقاً مشخص باشد.
- واکنش باید محصولات مشخص تولید کند و هیچ واکنش جانبی پیچیده‌ای وجود نداشته باشد.
- واکنش باید در نقطه هم‌ارزی کامل باشد. به عبارت دیگر، تعادل شیمیایی باید به تولید محصولات مطلوب منجر شود.
- سرعت واکنش باید به اندازه کافی زیاد باشد.

فعالیت عملی ۸

سنجش حجمی به منظور استاندارد کردن محلول هیدروکلریک اسید

هیدروکلریک اسید شرایط استاندارد اولیه را ندارد؛ بنابراین پیش از استفاده باید غلظت دقیق آن با یک محلول استاندارد اولیه تعیین گردد. با استفاده از سدیم کربنات تهیه شده در فعالیت آزمایشگاهی (۴) و با توجه به واکنش زیر می‌توان غلظت دقیق هیدروکلریک اسید را تعیین کرد:

مواد لازم: سدیم کربنات $1/10$ مولار استاندارد، هیدروکلریک اسید با غلظت تقریبی $1/10$ مولار، آب مقطر، شناساگر نارنجی متیل

وسایل لازم: بورت 50 میلی‌لیتری، پی‌پت 10 و 25 میلی‌لیتری، ارلن 100 میلی‌لیتری، بشر 100 میلی‌لیتری، بالن حجم‌سنگی 250 میلی‌لیتری، پی‌پت پرکن، قیف، کاغذ سفید، گیره و پایه

نکات ایمنی

- در هنگام کار از عینک ایمنی استفاده کنید و در صورت هرگونه تماس و یا پاشیدگی مواد شیمیایی به پوست، بی‌درنگ محل را با آب فراوان شست و شو دهید.
- هنگام کار از دستکش استفاده کنید.
- هیدروکلریک اسید $1/10$ مولار تحریک کننده چشم و پوست است.

نکته

در عمل سنجش حجمی، افزایش محلول استاندارد باید به صورت قطره‌ای و در حال همزدن مانند شکل صورت گیرد.

شیوه سنجش حجمی صحیح

روش کار:

- ۱ پی‌پت ۲۵ میلی‌لیتری را با مقدار کمی هیدروکلریک اسید ۱٪ مولار شست و شو دهید.
- ۲ برای تهیه محلول هیدروکلریک اسید به غلظت ۱٪ مولار، با استفاده از پی‌پت، ۲۵ میلی‌لیتر از هیدروکلریک اسید ۱٪ مولار را به بالن حجم‌سنگی ۲۵۰ میلی‌لیتری انتقال دهید و با آب مقطر تا خطر نشانه به حجم برسانید.
- ۳ چندین بار بالن را سروته کنید تا مطمئن شوید محتویات آن کاملاً مخلوط شده است.
- ۴ پی‌پت ۱۰ میلی‌لیتری را با محلول سدیم‌کربنات شست و شو دهید و سپس ۱۰ میلی‌لیتر از همان محلول را با پی‌پت به ارلن انتقال دهید.
- ۵ دو یا سه قطره شناساگر نارنجی متیل را به محلول سدیم‌کربنات در ارلن تا ایجاد رنگ زرد کمرنگ، اضافه کنید.
- ۶ بورت ۵۰ میلی‌لیتری را با محلول هیدروکلریک اسید ۱٪ مولار شست و شو دهید، سپس آن را پر کنید با گیره به پایه ببندید و هوایگیری کنید.
- ۷ کاغذ سفید را زیر ارلن قرار دهید و سنجش حجمی محلول سدیم‌کربنات را با محلول هیدروکلریک اسید در حال همزدن پیوسته، تا رسیدن به رنگ قرمز ادامه دهید. آنگاه محلول را برای متصاعد شدن CO_2 تا نزدیک دمای جوش گرما دهید. اگر رنگ قرمز از بین رفت و رنگ زرد ایجاد شد، سنجش حجمی را ادامه دهید. در صورتی که رنگ قرمز پایدار بماند، فرایند سنجش حجمی به پایان رسیده است.
- ۸ حجم هیدروکلریک اسید مصرفی را یادداشت کنید و سنجش حجمی را دو بار دیگر تکرار کنید.
- ۹ غلظت هیدروکلریک اسید را تعیین کنید.

پرسش ۶

دلیل استفاده از کاغذ سفید زیر ارلن چیست؟

فعالیت عملی ۹

سنجش حجمی به منظور استاندارد کردن محلول سدیم‌هیدروکسید

سدیم‌هیدروکسید شرایط استاندارد اولیه را ندارد؛ بنابراین قبل از استفاده باید غلظت دقیق آن با یک محلول استاندارد اولیه تعیین شود. با استفاده از اگزالیک اسید تهیه شده در فعالیت آزمایشگاهی (۷)، با توجه به واکنش زیر می‌توان غلظت سدیم‌هیدروکسید را تعیین کرد:

مواد لازم:

اگزالیک اسید $\text{H}_2\text{C}_2\text{O}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ ۱٪ مولار استاندارد، سدیم‌هیدروکسید با غلظت تقریبی ۱٪ مولار، آب مقطر، شناساگر فنول‌فتالئین

وسایل لازم:

بورت ۵۰ میلی‌لیتری، پی‌پت ۱۰ میلی‌لیتری، ارلن ۱۰۰ میلی‌لیتری، بشر ۱۰۰ میلی‌لیتری، پی‌پت پرکن، قیف، کاغذ سفید، گیره و پایه

- اگزالیک اسید 1M مولار ممکن است باعث بروز علائم حساسیت در چشم و پوست شود.
- سدیم هیدروکسید 1M مولار در تماس با پوست و چشم به شدت خورنده است.
- شناساگر فنول فتالئین به عنوان استفاده از حلّل اتانول به شدت آتشزا و تحریک کننده چشم است.

شکل ۱۰- طرح ساده‌ای از آزمایش سنجش حجمی

- الف) چرا در هنگام آزمایش از وسایل حفاظت شخصی باید استفاده کرد؟
- ب) در صورت تماس پوستی با مواد شیمیایی، چه اقداماتی باید انجام شود؟

روش کار:

- ۱ پی‌پت 10 mL اگزالیک اسید استاندارد شست و شو دهید و سپس 10 mL لیتر از همان محلول را با پی‌پت به اrlen انتقال دهید.
- ۲ دو قطره شناساگر فنول فتالئین به محلول اگزالیک اسید اضافه کنید.
- ۳ بورت 5 mL لیتری را با محلول سدیم هیدروکسید شست و شو دهید. با همان محلول آن را پر کنید با گیره به پایه متصل نموده و هوایگیری کنید.
- ۴ کاغذ سفید رازی ارن قرار دهید و سنجش حجمی محلول اگزالیک اسید را با محلول سدیم هیدروکسید تارسیدن به رنگ صورتی روشن (شکل ۱۰) ادامه دهید و حجم سدیم هیدروکسید مصرفی را یادداشت کنید.
- ۵ سنجش حجمی را دو بار دیگر تکرار کنید.
- ۶ غلظت سدیم هیدروکسید را تعیین کنید.

فعالیت عملی ۱۰

سنجش حجمی اسید و باز قوی

مواد لازم: سدیم هیدروکسید با غلظت مجهول، هیدروکلریک اسید استاندارد شده 1M مولار، آب مقطر، شناساگر نارنجی متیل و سفید، گیره و پایه

وسایل لازم: بورت 5 mL میلی لیتری، پی‌پت 25 mL میلی لیتری، اrlen 10 mL میلی لیتری، پرکن، قیف، کاغذ

نکات ایمنی

- در هنگام کار از عینک ایمنی استفاده کنید و بعد از هرگونه تماس و یا پاشیدگی مواد شیمیایی به پوست، بی‌درنگ محل را با آب فراوان شستشو دهید.
- هنگام کار از دستکش استفاده کنید.
- هیدروکلریک اسید ۱/۰ مولار تحریک کننده چشم و پوست است.

روش کار:

- ۱ پی‌پت ۲۵ میلی‌لیتری را با محلول سدیم‌هیدروکسید مجھول شستشو دهید و سپس ۲۵ میلی‌لیتر از همان محلول را با پی‌پت به اrlen انتقال دهید.
- ۲ دو یا سه قطره شناساگر نارنجی‌متیل را به محلول سدیم‌هیدروکسید در اrlen تا ایجاد رنگ زرد کمرنگ ادامه دهید.
- ۳ بورت ۵۰ میلی‌لیتری را با محلول هیدروکلریک اسید استاندارد شده ۱/۰ مولار شستشو دهید. سپس با همان محلول بورت را پر کنید و با گیره به پایه بیندید و هوایگیری کنید.
- ۴ کاغذ سفید را زیر اrlen قرار دهید و سنجش حجمی محلول سدیم‌هیدروکسید مجھول را با محلول هیدروکلریک اسید در حال هم‌زدن پیوسته ادامه دهید تا با افزایش یک قطره اسید رنگ محلول قرمز شود.
- ۵ حجم هیدروکلریک اسید مصری را یادداشت کنید و سنجش حجمی را دو بار دیگر تکرار کنید.
- ۶ غلظت سدیم‌هیدروکسید را با استفاده از معادله زیر تعیین کنید.

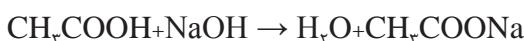
$$N_{اسید} = \frac{V_{باز}}{V_{باز}} \times N_{اسید}$$

فعالیت عملی ۱۱

تعیین مقدار استیک اسید در سرکه سفید

سرکه، محلول رقیقی از استیک اسید است. هدف این آزمایش تعیین مقدار استیک اسید در سرکه سفید توسط سنجش حجمی با سدیم‌هیدروکسید استاندارد شده فعالیت عملی (۸)، است. واکنش سنجش حجمی به صورت زیر است:

مواد لازم: سدیم‌هیدروکسید استاندارد شده با غلظت مشخص (۱/۰ مولار)، سرکه سفید، آب مقطر، شناساگر فنول‌فتالئین

وسایل لازم: بورت ۵۰ میلی‌لیتری، پی‌پت ۲۵ میلی‌لیتری، اrlen ۱۰۰ میلی‌لیتری، بشر ۱۰۰ میلی‌لیتری، پی‌پت پرکن، قیف، کاغذ سفید، گیره و پایه

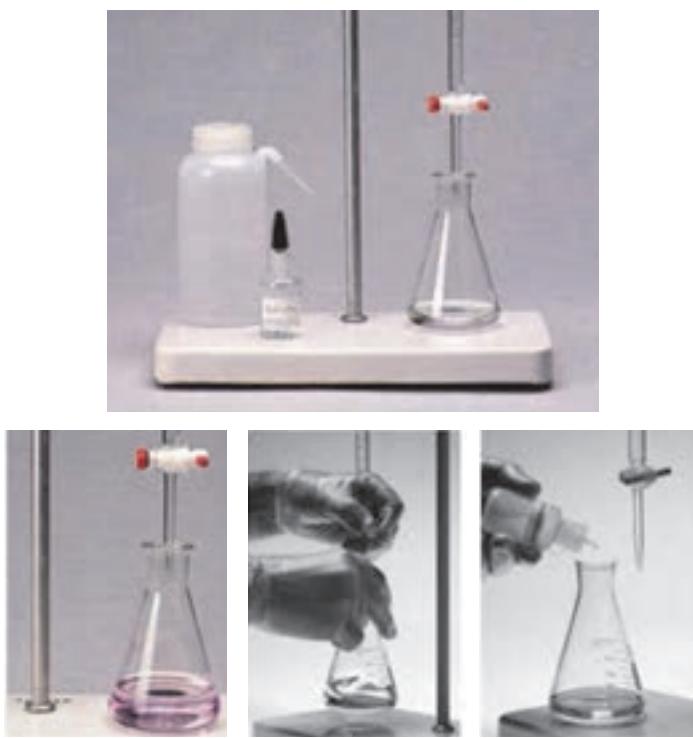
پرسش ۸

نکته‌های ایمنی مربوط به این آزمایش چیست؟

روش کار:

- ۱ پی‌پت ۲۵ میلی‌لیتری را با محلول سرکه شست و شو دهید.
- ۲ برای رقیق‌سازی سرکه، با استفاده از پی‌پت، ۲۵ میلی‌لیتر از سرکه سفید را به بالن حجم‌سنجی ۲۵۰ میلی‌لیتری انتقال دهید و با آب مقطر تا خط نشانه به حجم برسانید.
- ۳ چندین بار بالن را سروته کنید تا مطمئن شوید محتویات آن کاملاً مخلوط شده است.
- ۴ پی‌پت ۲۵ میلی‌لیتری را با محلول سرکه رقیق شده شست و شو دهید و سپس ۲۵ میلی‌لیتر از همان محلول را با پی‌پت به اrlen انتقال دهید.
- ۵ دو یا سه قطره شناساگر فنول‌فتالین را به محلول سرکه سفید رقیق شده در arlen اضافه کنید.
- ۶ بورت ۵۰ میلی‌لیتری را با محلول سدیم‌هیدروکسید استاندارد شده شست و شو دهید و با همان محلول آن را پر کنید و با گیره به پایه بیندید و هوایگیری نمایید.
- ۷ کاغذ سفید را زیر arlen قرار دهید و سنجش حجمی محلول سرکه سفید را با سدیم‌هیدروکسید استاندارد در حال هم‌زدن، ادامه دهید تا به نقطهٔ پایانی برسد. در نقطهٔ پایانی با افزایش یک قطره سدیم‌هیدروکسید رنگ محلول صورتی روشن می‌شود (مطابق شکل ۱۱).
- ۸ حجم سدیم‌هیدروکسید مصرفی را یادداشت کنید و سنجش حجمی را دو بار دیگر تکرار کنید.
- ۹ غلظت استیک‌اسید را در سرکه برای محلول رقیق شده و سرکه اولیه به دست آورید.
- ۱۰ درصد استیک‌اسید را در سرکه اولیه تعیین کنید.

شکل ۱۱- شیوهٔ سنجش حجمی محلول سرکه با سدیم‌هیدروکسید استاندارد

فعالیت عملی ۱۲

سنجش حجمی pH سنجی اسید قوی با باز قوی

مواد لازم: محلول هیدروکلریک اسید مجھول، سدیم هیدروکسید با غلظت استاندارد 1 M مولار، آب مقطّر وسایل لازم: دستگاه pH سنج، الکترود شیشه‌ای، مغناطیس (مگنت)، همزن مغناطیسی، بشر 250 mL میلی‌لیتری، بورت 50 mL میلی‌لیتری، پی‌پت 10 mL میلی‌لیتری

روش کار:

- ۱ پی‌پت 10 mL میلی‌لیتری را با مقدار کمی هیدروکلریک اسید مجھول شست و شو دهید و سپس 50 mL میلی‌لیتر از همان محلول را با پی‌پت به بشر انتقال دهید.
- ۲ مغناطیس همزن را وارد بشر کنید و آن را روی دستگاه همزن مغناطیسی قرار دهید (مطابق شکل ۱۲).
- ۳ الکترود دستگاه pH سنج را پس از تنظیم با دو محلول بافر مناسب، با آب مقطّر بشویید و وارد بشر نمایید. به طوری که با بدنه و کف بشر و مغناطیس همزن برخورد نداشته باشد.
- ۴ بورت 50 mL میلی‌لیتری را با محلول سدیم هیدروکسید استاندارد شست و شو دهید و با همان محلول آن را پر کنید با گیره به پایه بیندید و هوایگیری کنید.
- ۵ با افزایش تدریجی سود 1 M مولار از بورت، pH محلول را پس از هر افزایش یادداشت کنید. ابتدا مقادیر $1/5$ یا $1/10$ میلی‌لیتر اضافه شود و در نزدیکی نقطه همارزی (هنگامی که تغییرات pH زیاد می‌شود) $1/2$ میلی‌لیتر اضافه شود. پس از نقطه همارزی افزایش سود، به صورت $1/5$ یا $1/10$ میلی‌لیتر ادامه یابد.
- ۶ سنجش حجمی را تا دو برابر حجم مربوط به نقطه همارزی ادامه دهید.
- ۷ منحنی تغییرات pH را بر حسب حجم سود مصرفی، روی کاغذ میلی‌متری رسم کنید.
- ۸ با تعیین نقطه عطف منحنی، غلظت هیدروکلریک اسید مجھول را به دست آورید.

شکل ۱۲- یک نمونه همزن مغناطیسی

نکته

pH سنج‌ها به طور مستقیم بر حسب واحد pH درجه‌بندی می‌شود. بنابراین در سنجش حجمی اسید-باز می‌توان تغییرات pH را بر حسب حجم تیترکننده به دست آورد و با رسم منحنی سنجش حجمی pH سنجی، نقطه پایانی را تعیین کرد و غلظت محلول مجھول را به دست آورد.

۱- جایی که منحنی تغییر علامت می‌دهد.

اکسایش-کاهش

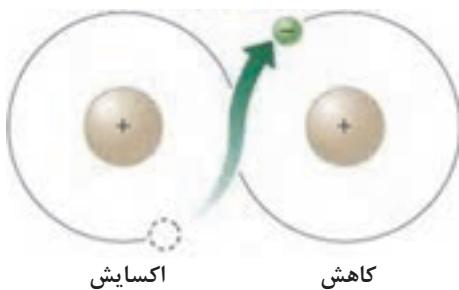
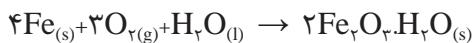
بحث‌گروهی
۹

تغییر رنگ ظروف نقره‌ای و سبز شدن سطوح مس به چه علت است؟

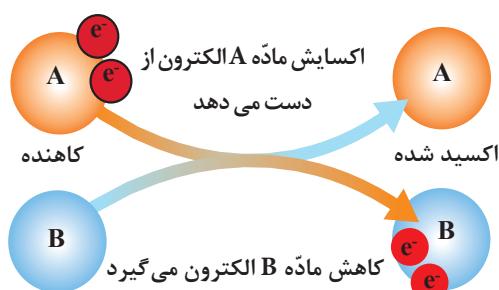

زنگ زدن آهن در هوای مرطوب نتیجه واکنش شیمیایی آهن با رطوبت موجود در هوای است که طبق واکنش زیر انجام می‌شود:

شکل ۱۳- انتقال الکترون در واکنش‌های اکسایش- کاهش

واژه اکسایش برای واکنش‌هایی به کار می‌رفت که اکسیژن با ماده دیگر ترکیب شود. هر واکنش شیمیایی که با انتقال الکترون بین دو یا چند اتم یا مولکول همراه باشد، به نام واکنش‌های اکسایش-کاهش^۱ (ردوکس)^۲ تعریف می‌شود. به این ترتیب هر واکنش اکسایش-کاهش شامل دو رویداد همزمان از دست دادن الکترون (اکسایش) و گرفتن الکترون (کاهش) است (شکل ۱۳).

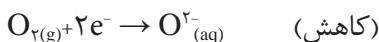
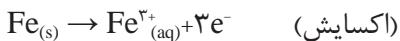
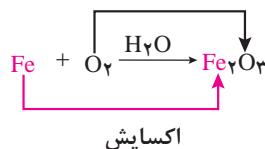

شکل ۱۴- مفهوم اکسایش- کاهش

در یک واکنش شیمیایی، عامل اکسنده ماده‌ای است که می‌تواند باعث از دست دادن الکترون در ماده دیگر شود. بنابراین، عامل اکسنده، الکترون به دست می‌آورد و کاهش می‌یابد، بر عکس کاهنده ماده‌ای است که می‌تواند به ماده دیگر الکترون بدهد، بنابراین، کاهنده، الکترون از دست می‌دهد و اکسید می‌شود (شکل ۱۴). شیمیدان‌ها معمولاً از اصطلاحات اکسنده و کاهنده استفاده می‌کنند تا واکنش‌های را در واکنش‌های اکسایش-کاهش توصیف کنند.

هر واکنش اکسایش - کاهش از دو نیم واکنش تشکیل شده است. در یکی از آنها با انجام اکسایش، الکترون تولید می‌شود (نیم واکنش آندی) و در دیگری الکترون مصرف می‌شود (نیم واکنش کاتدی).

کاهش

بنابراین نیم واکنشی که در آن ماده واکنش دهنده یک یا چند الکترون از دست می‌دهد و به همان میزان بار الکتریکی مثبت (+) به دست می‌آورد، به عنوان نیم واکنش اکسایش (آندی) و نیم واکنشی که در آن ماده واکنش دهنده یک یا چند الکترون به دست می‌آورد و به همان میزان بار الکتریکی منفی (-) کسب می‌کند، نیم واکنش کاهش (کاتدی) شناخته می‌شود.

هم‌زمان با تولید الکترون‌ها در نیم واکنش اکسایش، در نیم واکنش کاهش الکترون‌ها به مصرف می‌رسند و یا به عبارت دیگر نیم واکنش‌های اکسایش و کاهش هم‌زمان انجام می‌گیرند، این نیم واکنش‌ها مکمل یکدیگرند و انجام هر یک به تنها یک امکان پذیر نیست. از طرف دیگر، انتخاب اکسایشی یا کاهشی بودن این نیم واکنش‌ها اختیاری نیست. تمایل نسبی عنصرها یا یون‌های شرکت‌کننده در واکنش به از دست دادن یا گرفتن الکترون، معیار این انتخاب است. عنصر یا یونی که تمایل بیشتری به از دست دادن الکترون داشته باشد، نیم واکنش اکسایش (آندی) و عنصر یا یونی که تمایل به گرفتن الکترون داشته باشد، نیم واکنش کاهش (کاتدی) را تشکیل می‌دهد.

تحقیق کنید
۴

- الف) الکتریسیتۀ لازم برای به حرکت در آوردن خودروها چگونه از باتری تأمین می‌شود؟
- ب) چرا آهن در محیط مرطوب زنگ می‌زند؟
- پ) قدرت رنگ‌بری سدیم‌هیپوکلریت، ماده فعال در سفید کننده‌های خانگی، به چه علت است؟

عدد اکسایش:

برای نشان دادن درجه اکسایش عنصرها در ترکیبات مختلف، از عدد اکسایش استفاده می‌شود. بر حسب قرارداد، عدد اکسایش عبارت است از تعداد بارهای مثبت یا منفی که هر عنصر در ترکیب با یون مورد نظر، با خود حمل می‌کند. بنابراین عدد اکسایش کلیۀ عنصرها در حالت عنصری، یعنی پیش از اینکه الکترونی از دست بدنه‌ند یا بگیرند صفر است؛ در حالی که در ترکیبات مخالف صفر است. برای مثال، عدد اکسایش آهن و اکسیژن در حالت عنصری (Fe و O₂) برابر صفر، و در ترکیب Fe₂O₃ برای آهن و اکسیژن به ترتیب +3 و -2 است.

قوانین تعیین عدد اکسایش به صورت زیر است:

- ۱ عدد اکسایش هر عنصر در حالت آزاد صفر است. عدد اکسایش کلر در Cl₂، هیدروژن در H₂ و سدیم در Na صفر است.

۲ برای یون‌های تکاتمی، بار یون برابر عدد اکسایش است. Li^+ عدد اکسایش $+1$ و Ba^{2+} عدد اکسایش $+2$ و I^- عدد اکسایش -1 است. همه فلزات قلیایی در ترکیبات خود $+1$ ، قلیایی خاکی $+2$ و آلومینیم در تمام ترکیباتش $+3$ است.

۳ عدد اکسایش اکسیژن در بیشتر ترکیب‌ها -2 است مانند (MgO) . در هیدروژن پراکسید (H_2O_2) و یون پراکسید (O_2^-) ، -1 است.

۴ عدد اکسایش هیدروژن $+1$ است، به جز موقعي که با فلزات پیوند برقرار می‌کند (LiH , CaH_2 , NaH). در این حالت عدد اکسایش برابر -1 است.

۵ فلورید در تمام ترکیب‌های خود عدد اکسایش -1 دارد. سایر هالوژن‌ها (Cl , Br , I) در ترکیب‌ها دارای عدد اکسایش منفی هستند، ولی در ترکیب با اکسیژن دارای عدد اکسایش مثبت می‌شوند.

۶ در یک مولکول خنثی مجموع عدد اکسایش تمام اتم‌ها برابر صفر است. در یون‌های چنداتمی مانند NH_4^+ مجموع عدد اکسایش تمام عنصرها باید برابر بار یون شود. در این حالت عدد اکسایش هیدروژن $+1$ است و عدد اکسایش نیتروژن به روش زیر به دست می‌آید:

$$\text{Bar Yon} = +1 \rightarrow \text{x} + 4(+1) = +1 \rightarrow \text{x} = -3$$

پس عدد اکسایش نیتروژن -3 به دست می‌آید.

مثال: ۱۲

با استفاده از قوانین نامبرده، عدد اکسایش تمام عنصرها را در ترکیب‌های زیر بیابید.

پاسخ:

الف) اکسیژن عدد اکسایش -2 دارد و لیتیم $+1$ که در مجموع در مولکول خنثی خواهیم داشت: $(2(+1)) + (-2) = 0$

ب) عدد اکسایش هیدروژن $+1$ و اکسیژن -2 است. با توجه به خنثی بودن مولکول نیتریک اسید HNO_3 داریم:

$$+1 + \text{x} + 3(-2) = 0 \rightarrow \text{x} = +5$$

ج) عدد اکسایش اکسیژن -2 است و برای یون چنداتمی $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ داریم:

$$(\text{x} \times 2) + (7(-2)) = -2 \rightarrow 2\text{x} = 14 - 2 \rightarrow \text{x} = +6$$

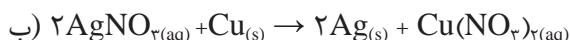
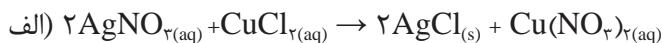
تمرین ۹

عدد اکسایش تمام عنصرها را در ترکیب‌های زیر به دست آورید.

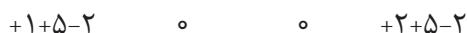
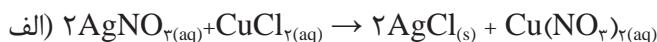

مثال ۱۳:

عدد اکسایش هر عنصر را در واکنش‌های زیر به دست آورید. با توجه به نتایج به دست آمده، مشخص کنید کدام واکنش اکسایش، و کدام کاهش است؟ چرا؟

پاسخ:

واکنش ب یک واکنش - اکسایش کاهش است، زیرا عدد اکسایش نقره از $+1$ به صفر و مس از صفر به $+2$ تغییر یافته است. نقره الکترون گرفته است پس کاهش یافته است و مس الکترون از دست داده است، یعنی اکسید شده است. واکنش الف بدون تغییر اعداد اکسایش است؛ بنابراین واکنش اکسایش - کاهش نیست.

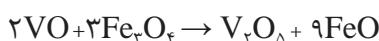
نکته

در نیم واکنش اکسایش، عدد اکسایش افزایش می‌یابد، و در نیم واکنش کاهش، عدد اکسایش کاهش می‌یابد.

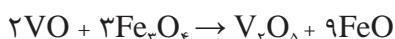
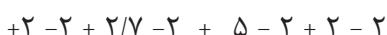

مثال ۱۴:

در واکنش زیر کاهنده کدام است؟

پاسخ:

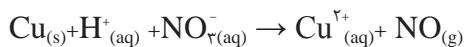
عدد اکسایش و انادیم از $+2$ به $+5$ افزایش یافته است یعنی اکسید شده و خود عامل کاهنده است.

موازنۀ واکنش‌های اکسایش–کاهش

- موازنۀ از طریق نیم‌واکنش‌ها: برای موازنۀ واکنش‌های اکسایش–کاهش، مراحل زیر به ترتیب انجام شود:
  - مشخص کردن اجزای اکسیدشده و کاهش‌یافته
  - نوشتتن نیم‌واکنش‌های اکسایش–کاهش
  - موازنۀ اتم‌ها در هر نیم‌واکنش به جز H و O، موازنۀ اتم H با افزایش H^+
  - موازنۀ بار با افزایش الکترون به سمت راست نیم‌واکنش اکسایش و سمت چپ نیم‌واکنش کاهش
  - یکسان کردن تعداد الکترون‌ها در دو نیم‌واکنش
  - ترکیب دو نیم‌واکنش
  - ساده کردن واکنش
  - نشان دادن حالت ترکیب‌ها و معادله کلی واکنش

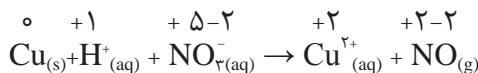
مثال ۱۵:

واکنش بین محلول نیتریک اسید رقیق و فلز مس را موازنۀ کنید.

پاسخ:

مرحله اول: تعیین عدد اکسایش و کاهش عنصرها

تغییر عدد اکسایش:

مرحله دوم: نوشتتن نیم‌واکنش‌ها

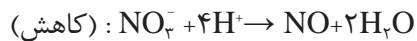
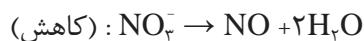

مرحله سوم:

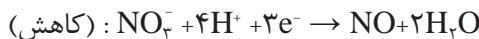
– موازنۀ اتم‌ها در هر نیم‌واکنش به جز H و O

– موازنۀ اتم O با افزایش H_2O

– موازنۀ اتم H با افزایش H^+

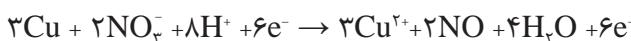
مرحلهٔ چهارم: موازنۀ بار با افزایش الکترون به سمت راست نیم واکنش اکسایش و سمت چپ واکنش کاهش

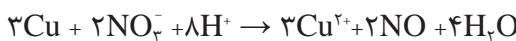
مرحلهٔ پنجم: یکسان کردن تعداد الکترون‌ها در دو نیم واکنش

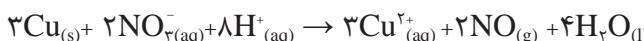
مرحلهٔ ششم: ترکیب دو نیم واکنش

مرحلهٔ هفتم: ساده کردن واکنش

مرحلهٔ هشتم: نشان‌دادن حالت ترکیب‌ها و معادلهٔ کلی واکنش

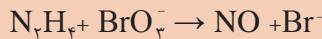
تمرین اضافی

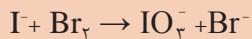
الف) واکنش زیر را موازنۀ کنید:

ب) واکنش زیر را در محیط بازی موازنۀ کنید:

پ) واکنش زیر را در محیط اسیدی موازنۀ کنید:

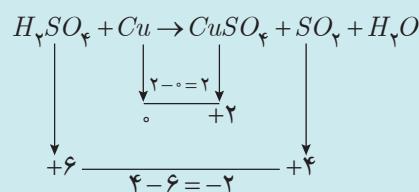

بیشتر بدانید

موازنۀ از طریق تغییر عدد اکسایش: از آنجا که تفکیک واکنش به نیم واکنش‌های اکسایش - کاهش در اغلب موارد کار ساده‌ای نیست، به منظور بررسی اکسایش - کاهش گونه‌های یک واکنش، با روش ساده‌تری آشنا می‌شویم.

همان‌طور که می‌دانید: «در یک واکنش اگر عدد اکسایش یک عنصر افزایش یابد، آن عنصر اکسید شده است و اگر عدد اکسایش عنصری کاهش یابد، آن عنصر کاهش یافته است». مثلًا در واکنش زیر مس با افزایش عدد اکسایش اکسید شده است و گوگرد کاهش یافته است.

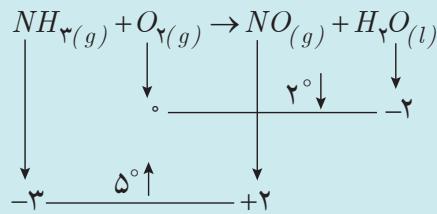

عناصرهایی مانند اکسیژن و هیدروژن که در واکنش‌های اکسایش - کاهش شرکت نمی‌کنند، اجزای ناظر نامیده می‌شوند.

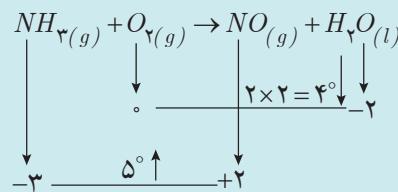
برای موازنۀ واکنش‌های اکسایش - کاهش به روش تغییر عدد اکسایش، روش‌های مختلفی وجود دارد. اساس همه آنها پذیرش این واقعیت است که تعداد الکترون‌های آزاد شده توسط گونه اکسیدشونده باید برابر تعداد الکترون‌هایی باشد که گونه کاهش یافته دریافت می‌کند.

مراحل موازنۀ واکنش‌های اکسایش - کاهش به روش تغییر عدد اکسایش:

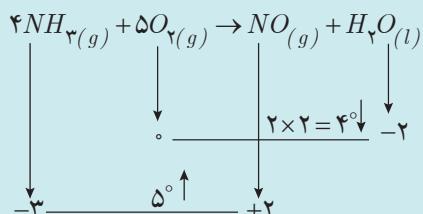
۱ در ابتدا عناصرهای اکسید شده و کاهش یافته در واکنش شناسایی می‌شود و تغییر عدد اکسایش برای هر یک محاسبه می‌شود.

۲ چنانچه در یک واکنش یک عنصر به طور کامل اکسید و عنصر دیگر به طور کامل کاهش یابد، تغییر عدد اکسایش هر عنصر در تعداد اتم‌های آن عنصر در طرف اول ضرب می‌شود.

۳ تغییر درجه عنصر اکسایش یافته، ضریب عنصر کاهش یافته و تغییر درجه عنصر کاهش یافته ضریب عنصر اکسایش یافته در طرف اول قرار می‌گیرد. به این عمل جایه‌جایی ضریب‌ها گویند.

۴ موازنۀ سایر عنصرها به ترتیب زیر انجام می‌گیرد:

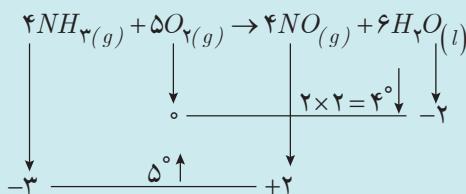
الف) عنصرهای فلزی

ب) عنصرهای نافلزی

ج) بار الکتریکی

د) هیدروژن

ه) اکسیژن

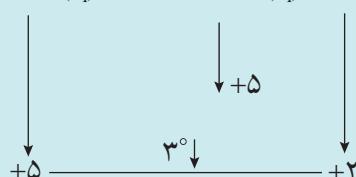
واکنش زیر را به روش تغییر عدد اکسایش موازنۀ کنید.

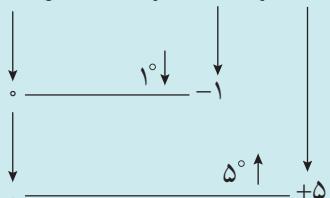
بیشتر بدانید

۱ در برخی واکنش‌ها، قسمتی از یک عنصر تغییر درجه می‌دهد، ولی بخش دیگر از همان عنصر در طرف دوم بدون تغییر درجه باقی می‌ماند:

۲ واکنش‌هایی که در آنها بخشی از یک عنصر کاهش و در مقابل بخش دیگر اکسید می‌شود:

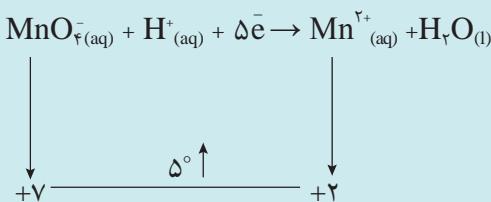
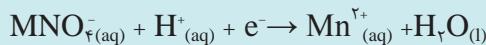

در موازنۀ هر دو نوع واکنش، تعویض ضرایب در طرف دوم انجام می‌شود و بقیه مراحل مشابه واکنش‌های قبلی است.

واکنش‌های مربوط به نکته ۱ و ۲ را با تغییر عدد اکسایش موازنۀ کنید.

اگر یک معادله، تنها شامل فرایند اکسایش و یا فرایند کاهش باشد، به آن واکنش‌ها، نیم واکنش اکسایش - کاهش گویند. برای موازنۀ این نیم واکنش‌ها فقط کافی است تغییر درجه اکسایش یا کاهش ضریب الکترون قرار گیرد. برای مثال:

سنجر حجمی اکسایش - کاهش

سنجر حجمی اکسایش - کاهش، برهمنش بین ماده مورد سنجر و محلول استاندارد در یک واکنش اکسایش - کاهش است. در این سنجر حجمی نیز مشابه سنجر حجمی اسید - باز به شناساگری نیاز است که تغییر رنگ واضح ایجاد کند. در نزدیکی نقطۀ همارزی تغییرات زیادی که در رنگ شناساگر ایجاد می‌شود، نشان‌دهنده تبدیل از یک شکل (اکسایش یا کاهش) به شکل دیگر (کاهش یا اکسایش) است.

برخی روش‌های سنجر حجمی اکسایش - کاهش به طور گستردۀ برای تعیین فلزاتی که دارای چندین عدد اکسایش هستند، مورد استفاده قرار می‌گیرند. این روش‌ها شامل:

- ۱ تبدیل یون‌های فلزی به یک حالت اکسایش بالاتر با استفاده از عامل اکسیده مانند سدیم پراکسید
- ۲ تبدیل یون‌های فلزی ماده مورد سنجر به حالت اکسایش پایین با استفاده از یک عامل کاهنده مانند گوگرددیوکسید.

تمرین ۱۰

واکنش یون پرمنگنات را در محیط اسیدی بنویسید و موازنۀ کنید.

فعالیت عملی ۱۳

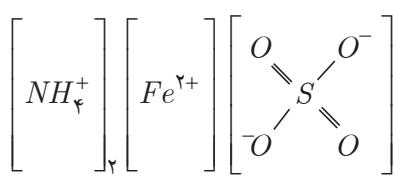

سنجه حجمی اکسایش - کاهش

الف) تعیین غلظت محلول پتاسیم پرمنگنات توسط سدیم اگزالات: اساس این روش بر این است که بسیاری از مواد کاهنده در محیط‌های اسیدی و قلیایی می‌توانند با پتاسیم پرمنگنات ترکیب شوند و یون پرمنگنات را به منگنز با اعداد اکسایش $+2$ ، $+3$ ، $+4$ و $+6$ تبدیل کنند. پایان واکنش بدون به کار بردن هیچ‌گونه شناساگری قابل تشخیص است؛ زیرا رنگ تند و بنفش پرمنگنات در محلول‌های بی‌رنگ به خوبی قابل مشاهده است.

مواد لازم: پتاسیم پرمنگنات خشک با درصد خلوص بالا، سدیم اگزالات خالص، هیدروکلریک اسید غلیظ، محلول سولفوریک اسید ۲ نرمال و ۱ مولار، آمونیوم آهن (II) سولفات ($\text{NH}_4\text{Fe}(\text{SO}_4)_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$) نمک مور، آب مقطر، پشم شیشه. ساختار فیزیکی و شیمیایی نمک مور در شکل ۱۵ نشان داده شده است.

وسایل لازم: ترازو با دقّت 1 ± 0.05 ، خشکانه، آون، ارن ۲۵۰ میلی‌لیتری، بالن حجم‌سنجه ۱۰۰ میلی‌لیتری، بورت ۵۰ میلی‌لیتری، پی‌پت ۱۰ میلی‌لیتری، بشر ۲۵۰ و ۱۰۰۰ میلی‌لیتری، قیف و میله شیشه‌ای، گیره و پایه، شیشهٔ ساعت، چراغ گاز، سه‌پایه و توری

شکل ۱۵- آمونیوم آهن (II) سولفات (نمک مور)

مراحل انجام آزمایش

۱- **تهییه محلول پتاسیم پرمنگنات با غلظت تقریبی ۱٪ نرمال:** در حدود $1/6$ گرم پتاسیم پرمنگنات خشک خالص را با ترازو اندازه‌گیری کنید و در یک بشر یک لیتری برشیزید و به آن ۵۰۰ میلی‌لیتر آب مقطر در حال همزدن بیفرایید. دهانه بشر را با یک شیشهٔ ساعت بپوشانید و آن را به مدت ۳۰ دقیقه بجوشانید. بشر را در بسته برای مدت یک روز در محیط تاریکی قرار دهید.

پس از این مدت یک قیف را با پشم شیشه تمیز پر کنید و با نوک میله شیشه‌ای، پشم شیشه را فشار دهید تا در مرکز قیف تودهٔ فشرده‌ای تشکیل شود (توجه داشته باشید فشردن پشم شیشه را با دست انجام ندهید چون ذرات ریز پشم شیشه خردشده به دست آسیب می‌زند). قیف را در سه مرحله با حلّلهای مختلف شست و شو دهید. یک بار با کمک مخلوط هیدروکلریک اسید: آب (۵:۷:۷) حجم هیدروکلریک اسید ۵ حجم آب) و ۵ بار با آب مقطر نیم گرم و ۵ بار با آب مقطر سرد شست و شو دهید سپس در یک شیشهٔ قهوه‌ای صاف کنید، در آن را کاملاً ببندید و در محل تاریکی نگهداری کنید.

۲- تهیه محلول سدیم اگزالات ۱٪ نرمال به عنوان استاندارد اولیه: مقدار یک گرم سدیم اگزالات خالص را به مدت دو ساعت در دمای $105-110^{\circ}\text{C}$ خشک کنید و در خشکانه سرد کنید. ۶۷ ۰ گرم سدیم اگزالات خشک را با ترازوی تجزیه‌ای با دقّت 1 ± 0.00 روی یک شیشهٔ ساعت اندازه‌گیری کنید و به یک بالن حجم‌سنجی ۱۰۰ میلی‌لیتری منتقل کنید. ۲۰ میلی‌لیتر آب مقطر به بالن حجم‌سنجی اضافه کنید و آن را تا حل شدن سدیم اگزالات هم بزنید. در حال همزدن، حجم محلول را با آب مقطر تا خط نشانه به حجم برسانید.

۳- استاندارد کردن محلول پتاسیم پرمنگنات با محلول سدیم اگزالات ۱٪ نرمال
بورت را با آب مقطر بشویید، یک بار دیگر با محلول پتاسیم پرمنگنات تهیه شده شستشو دهید و با همان محلول پر کرده، هوایگیری کنید.
۲۵ میلی‌لیتر از محلول استاندارد سدیم اگزالات را به یک اrlen ۲۵۰ میلی‌لیتری منتقل کنید و ۱۰ میلی‌لیتر محلول سولفوریک اسید ۲ نرمال به آن اضافه کنید. محلول را تا دمای $80-90^{\circ}\text{C}$ برای افزایش سرعت واکنش گرم کنید.

نکته

اجازه ندهید محلول بجوشد.

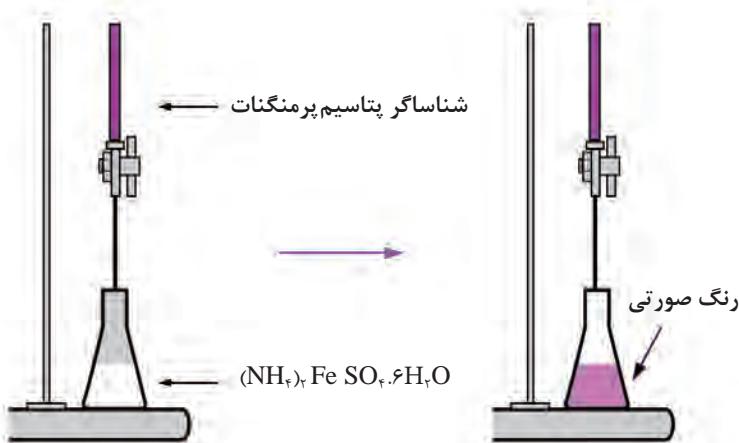

ضمن همزدن اrlen، محلول پتاسیم پرمنگنات را به تدریج اضافه کنید تا رنگ صورتی کمرنگ ظاهر گردد و این رنگ مدت ۳۰ ثانیه ثابت بماند. حجم پتاسیم پرمنگنات مصرفی را یادداشت کنید. توجه داشته باشید اگر دمای محلول سدیم اگزالات از 60°C کمتر شود، محلول باید گرم شود.
آزمایش را دو بار دیگر تکرار کنید و میانگین حجم مصرفی پتاسیم پرمنگنات را به دست آورید.
با استفاده از رابطه $N_1V_1=N_2V_2$ نرمالیتۀ محلول پتاسیم، پرمنگنات را به دست آورید.
معادله کلی واکنش را بنویسید و موازنۀ کنید.

ب) اندازه‌گیری غلظت آهن موجود در نمونه

روش کار:

۱/۵-۱۰ گرم آمونیوم آهن (II) سولفات ($(\text{NH}_4)_2\text{FeSO}_4 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$) نمک مور، را به اrlen ۲۵۰ میلی‌لیتری منتقل کنید. ۴۰ میلی‌لیتر سولفوریک اسید یک مolar به آن اضافه کنید تا حل شود. محلول حاصل را مطابق شکل ۱۶ با پتاسیم پرمنگنات استاندارد شده سنجش کنید. سنجش حجمی را سه بار تکرار کنید و غلظت آهن (II) را در نمونه بیابید.

شکل ۱۶- اندازه‌گیری آهن توسط پتاسیم پرمنگنات

معادله کلی واکنش سنجش حجمی در فعالیت ۱۳ - ب را بنویسید، موازنه کنید.

پرسش ۹

تحقیق کنید
۵

- الف) چرا باید محلول سدیم اگزالات اسیدی بجوشد؟
 ب) در ارتباط با میزان آهن موجود در مواد غذایی مختلف گزارشی تهییه کنید و در کلاس ارائه دهید.
 پ) با مراجعه به تارنمای سازمان ملی استاندارد ایران، و تهییه استاندارد شماره ۵۵۰۹ (روش اندازه‌گیری مقدار آهن کل در غذاهای رژیمی)، کاربردهای عملی مربوط به این پودمان را مشخص کنید.

ارزشیابی شایستگی تهیه محلول‌های استاندارد

شرح کار:

چگونگی استفاده از تجهیزات آزمایشگاهی را بداند و کار سپرده شده را با دقّت انجام دهد.
هنگام کار مراقب باشد که وسایل صدمه نبیند.
پس از انجام کار، وسایل را تمیز و سالم در حالت اولیه قرار دهد.

استاندارد عملکرد:

تهیه محلول‌های نرمال، سنجش‌های حجمی «اسید و باز» و «اکسایش و کاهش» را طبق دستور کار انجام دهد.

شاخص‌ها:

- رعایت مسائل ایمنی حین کار
- انجام کار طبق دستور کار

شرایط انجام کار و ابزار و تجهیزات:

شرایط مکان: آزمایشگاه

شرایط دستگاه: تمیز و آماده برای کار

زمان: یک جلسه آموزشی

ابزار و تجهیزات: لوازم آزمایشگاهی شیشه‌ای، انواع ترازو، pH‌سنج، گرم‌کن برقی

معیار شایستگی:

ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	تهیه محلول‌های نرمال	۱	
۲	سنجش‌های حجمی اسید و باز	۲	
۳	سنجش‌های حجمی اکسایش و کاهش	۲	
۴			
	شایستگی‌های غیرفنی، ایمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش:		
	۱- ایمنی: انجام کار کارگاهی با رعایت موارد ایمنی و استفاده از وسایل ایمنی شخصی		
	۲- نگرش: صرفه‌جویی		
	۳- توجهات زیست محیطی: جلوگیری از صدمه زدن به محیط زیست از طریق انجام کار بدون ریخت و پاش		
	۴- شایستگی‌های غیرفنی: ۱- اخلاق حرفه‌ای ۲- مدیریت منابع ۳- محاسبه و کاربست ریاضی		
	۵- مستندسازی: گزارش نویسی		
	میانگین نمرات	*	

* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ است.